

Lunds universitet

Historiska institutionen

ÄHID04

Seminarieledare: Joachim Östlund

Handledare: Martin Ericsson

Ventileringsseminarium vecka 2, 2021

Lögner utan pardon

En undersökning av hur Nordfront brukar historien om Förintelsen

Innehållsförteckning

1. Inledning	1
1.1 Syfte och frågeställningar	1
1.2 Källmaterial och avgränsningar	2
1.3 Forskningsöversikt	3
1.3.1 Forskning om historiebruk	4
1.3.2 Forskning om nazism i Sverige	5
1.3.3 Forskning om Förintelseförnekelse	6
1.4 Teoretiskt perspektiv	9
1.4.1 Historiebruk	9
1.4.2 Soft denial och hard denial	10
1.5 Metod	10
1.6 Historisk bakgrund	11
1.6.1 Nazismen i Sverige	11
1.6.2 Förintelseförnekelse i Sverige och historierevisionism	13
2. Analys	16
2.1 Historien om bluffbilden från Buchenwald	17
2.2 Babij Jar, massmord eller propaganda?	20
2.3 Hitler ville att judarna skulle emigrera, inte utrotas	22
2.4 Krematorium bekräftar: "Förintelsens" matematik går inte ihop! ..	26
2.5 Walter Rauff och myten om gasvagnen	28
2.6 Myten om ångkamrarna	30
2.7 10 vanliga Förintelsemyter	33
3. Sammanfattande slutsats	40
Käll- och litteraturförteckning	44

1. Inledning

“Förintelsen” är en bluff!¹. Detta är namnet på en artikel som är publicerad på den nazistiska nättidningen Nordfront och är bara en i mängden av artiklar som är författade i syftet att ifrågasätta historieskrivningen om Förintelsen. För många människor är Förintelsen en verklig historisk händelse, som alla elever i som går i svensk skola får lära sig om på historiektioner. Men det finns människor som är villiga att argumentera emot detta, ofta med banala argument som grundar sig i rasism och antisemitism. På grund av denna anledning finner jag det intressant att det finns människor som inte tror denna historiska händelse.

Att beskriva Förintelsen som en bluff är ett tydligt sätt bruka historien på. Detta bruk går under namnet icke-bruk och syftet med detta bruk är att rationalisera eller legitimera genom användandet av historia. Icke-bruket av historia finner jag särskilt intressant med anledningen att det är svårt för mig personligen att förstå hur man kan ogiltigförklara en faktisk historisk händelse som är så pass nära i tid till oss själva och så pass viktig del av historien, vars trauma kan märkas av än idag. Det är även intressant att se hur människor väljer att forma om historien av olika anledningar. Dessa anledningar kan grunda sig i att man vill dölja en kontroversiell del av historien som andra ser på negativt eller för att konstruera en världsbild som stämmer in med ens egna uppfattning än den som faktisk stämmer. Detta är anledningen till varför jag vill undersöka hur Nordfronts Förintelseförnekelse tar sin form i olika artiklar de har publicerat. Jag vill undersöka hur denna förnekelse framställs genom att bland annat undersöka hur detta icke-bruk av historia tar sin form, hur Förintelsen framställs av Nordfront samt vilka argument och strategier de använder sig av i sitt förnekande av Förintelsen.

1.1 Syfte och frågeställningar

Syftet med denna uppsats är att dels undersöka hur Nordfront brukar historien om Förintelsen och dels att undersöka hur Nordfronts historiebruk tar sin form i de olika artiklarna. Likaså är syftet att undersöka hur Nordfront presenterar, framställer och diskuterar Förintelsen. De frågeställningar som analysen utgår ifrån är följande:

¹ Palmblad Robin, “Förintelsen” är en bluff!, Nordfront, 27/1-2018 <https://www.nordfront.se/forintelsen-en-bluff.smr> hämtad 5/1-2021.

- Hur framställs Förintelsen och hur förmedlas historien om den av Nordfront?
- Hur tar Nordfronts icke-bruk av historien sin form?
- Vilka former av strategier förekommer och hur ser deras Förintelseförnekelse ut?

1.2 Källmaterial och avgränsningar

Det källmaterial som kommer att användas för denna uppsats är artiklar från den nazistiska nättidning Nordfront. På Nordfronts hemsida finns det uppemot hundratals artiklar som berör historia på olika sätt och vis. Likaså finns det en stor mängd artiklar som kretsar kring den historiska händelsen Förintelsen. Därför har ett urval gjorts av vilka artiklar som ska analyseras. De artiklar som analyseras har alla hittats på Nordfronts hemsida och artiklarna finner man på deras historiasida. På denna sida finns det även fler flikar som delar upp dessa artiklar ytterligare, en av dessa flikarna går under namnet "Revisionism" och under den fliken har dessa artiklar hämtats. Urvalet av artiklar har gjorts med principer. Principerna grundar sig i att artiklarna ska handla om historieskrivningen kring Förintelsen. Artiklarna ska även vara författade av Nordfronts egna redaktion. Anledningen till detta är att jag vill undersöka hur Nordfront själva brukar historien om Förintelsen. Därför anser jag att det inte är relevant att använda artiklar Nordfront hänvisar till som är författade av människor som inte är medlemmar i deras organisation. Det finns även ett stort antal artiklar på Nordfronts hemsida som berör många rättsfall där människor som har förnekat Förintelsen lyfts fram. Jag anser att de artiklarna inte relevanta eftersom de inte berör hur Nordfront själva uppfattar historien om Förintelsen. För att kort sammanfatta kommer artiklar som organisationen Nordfront har författat att analyseras och artiklarna kommer beröra historien om Förintelsen. Sammanlagt kommer sju artiklar att analyseras.

Historiker arbetar ofta utifrån källkritiska principer för att analysera berättande källor, men i denna uppsats kommer källmaterial inte analyseras som berättande källor utan som kvarlevor. Kvarlevorna kommer att analyseras för undersöka vilket historiebruk som tar sitt uttryck, därför kommer källkritiken inte vara relevant. Istället kommer representativitet tas i beaktning. Vad som menas med representativitet är om just dessa artiklar som förekommer i analysen representerar det historiebruk som Nordfront använder sig av och om de är relevanta till analysen. Dessa artiklar är representativa därför att de har hittats under en flik på hemsidan som berör just historieskrivning och så berör även dessa artiklar just

historieskrivningen om Förintelsen. artiklarna är även författade av Nordfront själva vilket visar att det är den världssyn och historiesyn som Nordfront innehar som har publicerats. Maria Ågren diskuterar reprensativitetsproblematiken på följande sätt i en artikel från *Historisk tidskrift*:

Om jag exempelvis vill undersöka hur den politiska diskursen såg ut i samband med omvälvningarna 1809 och då väljer en viss polemisk skrift (såsom "Hvad synes allmänna opinionen ønska till en, nu möjlig förbättring af svenska statsförfattningen?"),¹⁴ måste jag först fråga mig om det alls är relevant att undersöka just detta dokument. Ger det uttryck för den diskurs jag är på jakt efter, eller belyser det egentligen någon annan typ av diskurs? Och vilken vikt har skriftens idéer, är de representativa? Fångar vi in viktiga och centrala komponenter i den sökta diskursen, eller är det något udda och esoteriskt som vi fått in i nätet av en slump? Hur hanterar man viktproblemet i ett sådant sammanhang?²

Så som hon resonerar måste man ställa frågan till sig själv om det material man undersöker är relevant. För den här uppsatsen är de artiklar som undersöks relevanta därför att de representerar Nordfronts världssyn med tanke på att dem själva har författat artiklarna samt att de berör just historieskrivningen om Förintelsen. De sju artiklar som kommer att analyseras är följande:

- *Historien om bluffbilden från Buchenwald*, publicerad 6/5-2019
- *Babij Jar, massmord eller propaganda?*, publicerad 29/9-2018
- *Hitler ville att judarna skulle emigrera till Madagaskar, inte utrotas*, publicerad 24/7-2014
- *Krematorium bekräftar: "Förintelsens" matematik går inte ihop!*, publicerad 28/4-2020
- *Walter Rauff och myten om gasvagnen*, publicerad 19/6-2017
- *Myten om ångkamrarna*, publicerad 24/6-2018
- *10 vanliga förintelsemyter*, publicerad 27/1-2016

1.3 Forskningsöversikt

I denna uppsats har en mängd litteratur använts för att undersöka hur Nordfront använder sig av ett icke-bruk av historien när de diskuterar Förintelsen. Denna forskning kan delas upp i

²Ågren, Maria, 'Synlighet, vikt, trovärdighet - och självkritik: några synpunkter på källkritikens roll i dagens historieforskning', *Historisk tidskrift (Stockholm)*, 2005(125):2, s. [249]-262, 2005, s. 258-259.

http://www.historisktidskrift.se/fulltext/2005-2/pdf/HT_2005-2_249-262_agren.pdf

tre olika kategorier. Den första kategorin berör forskning om historiebruk, den andra kategorin berör forskning om nazismen i Sverige och den tredje kategorin berör forskning om Förintelseförnekelse.

1.3.1 Forskning om historiebruk

I denna undersökning om hur Nordfront brukar historien kring Förintelsen har inspiration hämtats från flera forskare och deras texter. Inom historiedidaktiken har Klas-Göran Karlsson, professor i historia vid Lunds universitet, kategoriserat upp de olika historiebruk som används av människor och förklarat innebörden av de olika bruken i boken *Historien är närvarande: Historiedidaktik som teori och tillämpning*³. Denna bok beskriver hur historien brukas, vilka former av bruk som finns och även hur bruken tar sin form. Karlsson förklarar i denna bok att historiebruk påverkas av vilket syfte en individ eller grupp har med sitt historiebruk och hur det påverkar vilken form bruket antar. Boken kretsar även mycket kring historiekultur och historiemedvetande men i denna uppsats ligger fokuset på Karlssons diskussion om historiebruk, särskilt icke-bruket av historia.

Likaså har Klas-Göran Karlssons artikel *Med folk mord i fokus: Förintelsens plats i den europeiska historiekulturen*⁴ använts i denna undersökning. I denna artikel undersöker Karlsson hur *Många individer, grupper och stater har under de senaste decennierna speglat sig och sina problem i Förintelsen eller i historiekulturella föreställningar om och konstruktioner av folk morder*⁵. Karlsson kommer fram till flera intressanta slutsatser, som bland annat att Förintelsen har blivit ett redskap som ofta används av politiska och intellektuella grupper för att övertyga och mobilisera stora folkgrupper och för att skapa historiska sammanhang. Karlsson använder Israel som ett exempel på detta i hur dem har använt historien om Förintelsen för att legitimera egna ståndpunkter och för att demonisera

³ Karlsson, Klas-Göran & Zander, Ulf (red.), *Historien är närvarande: historiedidaktik som teori och tillämpning*, 1. uppl., Studentlitteratur, Lund, 2014.

⁴ Karlsson, Klas-Göran, *Med folk mord i fokus [Elektronisk resurs] förintelsens plats i den europeiska historiekulturen*, Forum för levande historia, Stockholm, 2008. <http://www.levandehistoria.se/material/med-folkmord-i-fokus>

⁵ Karlsson, Klas-Göran, *Med folk mord i fokus [Elektronisk resurs] förintelsens plats i den europeiska historiekulturen*, Forum för levande historia, Stockholm, 2008, s. 89. <http://www.levandehistoria.se/material/med-folkmord-i-fokus>

motståndare⁶. Karlsson lägger även ett stort fokus på aspekter som historiekultur och historiemedvetande, men inom denna uppsats kommer inspiration hämtas från Karlssons slutsatser om hur historien har brukats kring Förintelsen.

1.3.2 Forskning om nazism i Sverige

Inom forskningen om svensk nazism finns det flera företrädare. En av de större forskarna på området är Helene Lööw som har kartlagt den svenska nazistiska rörelsen med sina böcker *Nazismen i Sverige 1924-1979*⁷, *Nazismen i Sverige 1980-1999*⁸ och *Nazismen i Sverige 2000-2014*⁹. I denna bokserie undersöker Lööw hur den nazistiska rörelsen i Sverige har utvecklats. Hon diskuterar hur de olika nazistiska grupperna har uppstått och hur deras verksamhet har ser ut under åren. Likaså undersöker Lööw hur de olika gruppernas ideologi har sett ut. Hon har även undersökt vilka högtider de firar, vilka propagandaverktyg de har använt och hur gruppernas ideologiska tankar och politik har sett ut. Lööw har undersökt de olika rörelserna genom att titta på deras tidskrifter, musik, deras användande av internet som verktyg, samt hur utvecklingen gick från de organiserande partierna under 1920-, 1930- och 1940-talet till hur de senare generationerna under 1980- och 1990-talet genomförde aktioner och återupplivade den nazistiska rörelsen, och sedan in på 2000-talet där grupper som Svenska motståndsrörelsen och Svenskarnas Parti var verksamma och utvecklade parlamentariska grenar i sina organisationer. I Lööws bok *Nazismen i Sverige 1980-1999* kommer ett särskilt kapitel vara framträdande där hon diskuterar hur *historierevisionismen* har spelat en roll i nazistiska grupper i Sverige och hur historierevisionismen har använts av grupperna. Lööw undersöker även hur nazistiska grupper försöker legitimera sin ideologi genom revisionistiska argument.

Det förekommer även annan litteratur om den svenska nazistiska rörelsen från andra forskare. En av dessa forskare är Eric Wärenstam som har författat boken *Fascismen och nazismen i*

⁶ Karlsson, Klas-Göran, 2008, s. 89.

⁷ Lööw, Heléne, *Nazismen i Sverige 1924-1979: pionjärerna, partierna, propagandan*, [Ny utg.], Ordfront, Stockholm, 2016.

⁸ Lööw, Heléne, *Nazismen i Sverige 1980-1999: den rasistiska undergroundrörelsen: musiken, myterna, riterna*, [Ny utg.], Ordfront, Stockholm, 2016.

⁹ Lööw, Heléne, *Nazismen i Sverige 2000-2014*, Ordfront, Stockholm, 2015.

Sverige¹⁰. I denna bok fokusera Wärenstam på att kartlägga den nazistiska rörelsen under 1920-talet fram tills andra världskrigets slut. Han diskuterar vilka grupper som uppstod under denna tid, hur de var organiserade och även om vilka tidskrifter de använde sig av och hur de användes.

1.3.3 Forskning om Förintelseförnekelse

Inom forskningsläget för Förintelseförnekelse har avhandlingen *Cultures of Denial: Comparing Holocaust and Armenian Genocide Denial*¹¹, som är författad av forskaren Maria Karlsson, använts. Denna avhandling kretsar kring hur förnekelsen av Förintelsen och det Armeniska folk mordet har utformat sig under den andra halvan av 1900-talet. Karlsson presenterar även olika former av strategier förnekare använder sig av när de debatterar historieskrivningen kring dessa två folk mord och hennes kategorisering har även använts som ett verktyg i denna undersökning för att förklara hur Nordfronts förnekelse tar sin form. Karlsson presenterar begrepp som används för att kategoriserar vilken form av förnekelse som förekommer, begrepp som *soft denial* och *hard denial* som kommer att presenteras i det teoretiska avsnittet.

I sin slutsats menar Karlsson att förnekelse tar sin form på olika sätt och kan kategoriseras på olika sätt. Hon gör ett resonemang där hon menar att det finns skillnad på termerna *denial* och *denialism*. Skillnaden baseras på kvantitet. Hon baserar uppdelningen på analytiska aspekter istället för moraliska. Karlsson förklarar också att skillnaden mellan *denial* och *denialism* i hennes avhandling är att *denial* tar form som antingen en psykologisk mekanism eller som enskilda argumentationer som, medvetet eller omedvetet, förnekar historiska händelser, processer och konsekvenser. *Denialism* definieras däremot av Karlsson som större, ofta organiserade, ideologiska, politiska eller kulturella mönster av förnekelse. *Denialism* är ett kännetecken för en typ av tredjepersonsförnekelse eller rationalisering som är allmänt förekommande bland grupper och individer som inte var ansvariga för den historiska

¹⁰ Wärenstam, Eric, *Fascismen och nazismen i Sverige*, [Ny, omarb. och utök. uppl.], Almqvist & Wiksell, Stockholm, 1972.

¹¹ Karlsson, Maria, *Cultures of denial: comparing Holocaust and Armenian genocide denial*, Department of History, Lund University, Diss. Lund : Lunds universitet, 2015, Lund, 2015.

händelsen i fråga¹². Karlsson menar också att det förekommer förnekelsekulturer och att även om samma argument och retorik används så finns det olika kulturer kring förnekelse som skiljer sig i motiv, motivationer och strategier. Även om dessa kulturer har en nationell karaktär, som då är kopplade till en nation eller kulturellt homogen grupp, så finns det även i en transnationell miljö¹³. Karlsson presenterar även en mängd olika faktorer som påverkar i hur människor förnekar historia. Bland annat diskuterar hon om *confirmation bias*, som är en term som beskriver att människor tenderar att lita på information som stämmer in i deras egna världsbild¹⁴. Karlsson diskuterar hur olika institutioner har varit viktiga i spridandet av Förintelseförnekelsen, bland annat *Institute of Historical Review*¹⁵.

Maria Karlsson kommer fram till att olika strategier förekommer i förnekandet av både Förintelsen och det Armeniska folk mordet. Hon presenterar bland annat strategier som *hard denial*, *rationalisering*, *trivialisering* och *relativisering* och hur dessa argument tar sin form i förnekandet. Hon förklarar även att det finns en *förnekelsekultur* och att inom denna förnekelsekultur uppstår dessa strategier ofta tillsammans¹⁶. Karlsson kommer även fram till att även om Förintelsen var en unik historisk händelse så resulterade det inte i en unik förnekelsekultur. Hon menar också att nynazisters förnekelse inte är unik, utan istället att liknande motivationer och försök att rädda det förflutna är ett återkommande fenomen inom Förintelseförnekelse¹⁷.

Inom forskningen om Förintelseförnekelse så är även Robert Solomon Wistrich en framträdande gestalt. Han undersöker i boken *Holocaust Denial: The Politics of Perfidy*¹⁸ hur Förintelseförnekelse har sett ut i olika delar av världen som i Frankrike, Mellanöstern, Östeuropa och Japan och hur förnekelsen har tagit sin form över tid. Wistrich diskuterar även

¹² Karlsson, Maria, *Cultures of denial: comparing Holocaust and Armenian genocide denial*, Department of History, Lund University, Diss. Lund : Lunds universitet, 2015, Lund, 2015, s. 37

¹³ Karlsson, Maria 2015, s. 55.

¹⁴ Karlsson, Maria, 2015, s. 35-36.

¹⁵ Karlsson, Maria, 2015, s. 103.

¹⁶ Karlsson, Maria, 2015, s. 192.

¹⁷ Karlsson, Maria, 2015, s. 202.

¹⁸ Wistrich, Robert (red.), *Holocaust denial [Elektronisk resurs] the politics of perfidy*, de Gruyter, Berlin [u.a.], 2012.

hur Förintelseförnekelse har kopplingar till bland annat konspirationsteorier och antisemitism.

Wistrich förklarar att Förintelsen har gått från att vara ett tabubelagt ämne till att stå i centrum i det samtida västerländska medvetandet. Ämnet har utsatts för tvärvetenskaplig forskning och intresse från media och har blivit integrerat i Europas politik, kultur och pedagogik. Wistrich förklarar också att detta även ledde till Förintelseförnekelse, där förnekare argumenterade för att det inte begicks en utrotning av judar och att Förintelsen är en lögn som har fabricerats av judar med hjälp av de allierade segermakterna och kommunisterna från andra världskriget. Wistrich citera forskaren Alain Finkelkraut som beskrev att antisemiterna sa “död åt judarna” medan förnekarna sa “judarna dog inte”. Vad som framgår i detta uttalande är att antisemiterna först tog judarnas liv och senare tog de även deras död ifrån dem¹⁹.

Wistrich förklarar att förnekarnas ifrågasättande har som syfte att förstöra minnet av Förintelsen och likaså att ta bort stigmat från nazismen. Han förklarar också att denna typ av förnekelse förekommer ofta hos nynazister och historierevisionister i Europa, Nordamerika och andra delar av världen²⁰. Han för även ett resonemang där han förklarar att Förintelseförnekelse förekommer också i Mellanöstern, mycket på grund av konflikter med Israel. Dessa historierevisionistiska tankar har också förflyttat sig med migranter från Mellanöstern till europeiska länder som Holland, Sverige och Frankrike²¹. Wistrich diskuterar även hur historien om Förintelsen har brukats, och visar på följande sätt hur det har brukats genom ett svenskt exempel:

Even in Sweden, a country in the forefront of Holocaust education, there have also been deep ambivalences when it comes to Israel. Swedish Foreign Minister Laila Freivalds saw fit to castigate Israelis, accusing them of behaving like Nazis towards the Palestinians before and after an unofficial visit to Yad Vashem in June 2004. If Israeli Jews are assumed to resemble “Nazis,” even at the higher

¹⁹ Vistrich, Robert (red.), *Holocaust denial [Elektronisk resurs] the politics of perfidy*, de Gruyter, Berlin [u.a.], 2012, s. 258.

²⁰ Vistrich, Robert, 2012, s. 258.

²¹ Vistrich, Robert, 2012, s. 262.

levels of European diplomacy, then one can only conclude that Holocaust education has failed miserably, even among a part of Europe's educated elites.²²

1.4 Teoretiskt perspektiv

Denna uppsats kommer att utgå från två olika teoretiska perspektiv. Det första perspektivet är historiebruk. Det andra perspektivet är soft denial och hard denial.

1.4.1 Historiebruk

Denna uppsats kommer att utgå ifrån det teoretiska perspektivet *historiebruk* som har myntats av forskaren Klas-Göran Karlsson. Historiebruk kan kort beskrivas som hur olika individer eller grupper använder historia. Användandet kategoriseras beroende på vilket syfte brukaren har. I Klas-Göran Karlssons och Ulf Zanders bok *Historien är närvarande: Historiedidaktik som teori och tillämpning* kategoriseras upp de olika historiebruken. De bruk som finns är följande: *Vetenskapligt historiebruk, existentiellt historiebruk, moraliskt historiebruk, ideologiskt historiebruk, icke-bruk, politiskt-pedagogiskt historiebruk, kommersiellt historiebruk*²³.

Vad som avgör hur ett historiebruk ser ut har sin grund i vilket behov användaren har av bruket, vilken form av bruk det är, vem eller vilka det är som brukar historien och vilken funktion historiebruket har. Ett exempel på detta är att behovet av bruket är att minnas, vilket leder till ett existentiellt bruk, som används av alla och dess funktion är att orientera eller förankra sig i historien²⁴. I denna analys kommer fokus främst läggas på det ideologiska bruket och även icke-bruket.

Det ideologiska bruket har flera syften. Man kan bruka historia på ett ideologiskt sätt genom att rationalisera, exempelvis för att förklara eller försvara våld och förtryck som har skett tidigare i historien. Det ideologiska bruket kan användas för att fientliggöra en grupp genom att skapa ett "vi" och ett "dem". Genom att använda sig av ett avlägset förflutet och genom att skapa ett framtida paradiset där "dem" står i vägen för att samhället ska uppnå det. Karlsson

²² Vistris, Robert, 2012, s. 265.

²³ Karlsson, Klas-Göran & Zander, Ulf (red.), *Historien är närvarande: historiedidaktik som teori och tillämpning*, 1. uppl., Studentlitteratur, Lund, 2014 s. 72.

²⁴ Karlsson, Klas-Göran & Zander, Ulf, 2014 s. 72.

förklarar också att det ideologiska bruket har använts inom nationalistiska kamper, med argument som förankrar sig i att man har historisk rätt till exempelvis territorier för ett specifikt folk²⁵.

Icke-bruket av historia är en del av det ideologiska historiebruket, dock skiljer det sig åt i hur det tar sin form. Karlsson förklarar att icke-bruk är ofta en förutsättning för att ett ideologiskt bruk ska fungera, eftersom att man undanröjer inslag som inte passar in och som kan rasera meningsuppbyggandet. Icke-bruket kan kort beskrivas som att man väljer att inte använda historien och det kan ske genom att man undanhåller, ljuger, förnekar eller fördöljer aspekter av historien²⁶. Ett typiskt exempel på ett icke-bruk av historia är ett förnekande av folkmord som Förintelsen eller det Armeniska folkmordet.

1.4.2 Soft denial och hard denial

Det bruk som främst kommer att undersökas är det icke-bruk som tar sin form genom Förintelseförnekelse. Därav kommer historiebruket förtydligas med hjälp av Maria Karlssons avhandling *Cultures of denial: Comparing Holocaust and Armenian Genocide Denial*. Hon diskuterar och kategoriserar hur förnekelse kan forma sig och även vilka strategier en förnekare kan använda sig av när de argumenterar emot Förintelsens historieskrivning. Maria Karlsson delar även upp förnekelse i två olika kategorier. Dessa kategorier går under namnen *soft denial* och *hard denial*. Skillnaden mellan dessa två kategorier är att inom hard denial använder sig förnekaren av argument som säger emot hela Förintelsens trovärdighet och som fullständigt ifrågasätter koncentrationslägren, dödsmarscherna och gaskamrarna. Ofta beskriver de som använder hard denial Förintelsen mer som en myt än en faktisk händelse. Soft denial innebär att man inte direkt ifrågasätter Förintelsen som historisk händelse, men argumenten tenderar att kretsa kring provokation, intention och antal döda²⁷. Hard denial och soft denial kan beskrivas som ett mätverktyg för att urskilja olika former av förnekelser.

1.5 Metod

²⁵ Karlsson, Klas-Göran & Zander, Ulf 2014, s.74.

²⁶ Karlsson, Klas-Göran, & Zander, Ulf 2014, s. 75.

²⁷ Karlsson, Maria, 2015, s. 111.

Den metod som har använts för denna uppsats är en kvalitativ textanalys där jag har undersökt hur icke-bruket av historia framträder i Nordfronts texter som berör historieskrivningen om Förintelsen. Detta genomförs genom att artiklarna presenteras var och en för sig med en beskrivning om vad artikel handlar om och som sedan efterföljs med en analys där det presenteras hur förnekelsen tar sin form i artikeln. Inom denna analys kommer jag även ta hjälp av de strategier som ofta förekommer hos Förintelseförnekare som Maria Karlsson presenterar i sin avhandling *Cultures of denial: Comparing Holocaust and Armenian Genocide Denial*. Jag kommer även undersöka vilka av dessa strategier det är som förekommer i de olika artiklarna och även vad som utmärker dessa strategier. Karlssons terminologi kommer att användas eftersom det kommer vara till stor hjälp för att förklara hur historiebruket tar sin form.

1.6 Historisk bakgrund

1.6.1 Nazismen i Sverige

I Sverige har det funnits ett flertal nazistiska organisationer under 1900-talet och den första organiserade nazistiska gruppen kan spåras tillbaka till år 1924, då gruppen *Svenska Nationalsocialistiska Frihetsförbundet* bildades i Dalarna²⁸. Detta parti var till stor del inspirerat av det nazistiska parti som hade uppstått i Tyskland under samma tid som leddes av Adolf Hitler. Denna grupp lyckades inte att utvidga sig på samma sätt som det tyska partiet, mycket på grund utav att Sverige befann sig i en annorlunda situation än Tyskland då man inte hade lidit på samma sätt av första världskriget eller av en hård inflation.

Senare år 1925 tillkom tidningen *Nationen* som blev ett språkrör för Elof Eriksson och ett verktyg för spridandet av hans fascistiska och nazistiska idéer. Genom dessa idéer bildades senare organisationen *Sveriges Fascistiska Kamporganisation*, där bland annat Sven-Olov Lindholm var en ledare. Han kom till att bli en stor företrädare för den svenska nazistiska rörelsen under 1900-talets första hälft. År 1933 uppstod en konflikt i organisationen vilket ledde till att Lindholm bildade ett nytt nazistiskt parti som senare blev *Svensk-Socialistisk Samling*²⁹. Detta parti varade dock inte länge, då valet år 1944 i Sverige inte gav dem många

²⁸ Wärenstam, Eric, *Fascismen och nazismen i Sverige*, [Ny, omarb. och utök. uppl.], Almqvist & Wiksell, Stockholm, 1972.

²⁹ Wärenstam, Eric, 1972, s. 127.

röster. Partiet tappade popularitet och år 1950 bestämde partiet att de inte skulle ta upp nya medlemmar³⁰.

Under 1950-talet bildades en rad smågrupper, som Helene Lööw förklarar skulle bli en förmedlande länk mellan de grupper från mellankrigstiden och de grupper som uppstod under 1990-talet³¹. Av dessa mindre grupper så var *Nordiska Rikspartiet* det mest framträdande med ledaren Göran Assar Oredsson som bildade partiet år 1956³². Partiet lyckades inte locka till sig ett större stöd med tanke på att det uppstod nära i tid till minnet av andra världskriget och dess efterdyningar³³.

Under 1960- och 1970-talet hade nazistiska grupper som Nordiska Rikspartiet inga större framgångar men under 1980- och 1990-talet bildades nya grupper som hade större framgångar. Grupper som *Föreningen Sveriges Framtid* och *Sveriges Nationella Förbund* bildades och var verksamma under denna tid³⁴. Dessa grupper var framträdande bland de svenska nazisterna men det fanns även grupper som förde en mer revolutionär kamp som *Vitt Ariskt Motstånd*³⁵. Dessa grupperna genomförde många aktioner som bland annat torgdemonstrationer, spridningar av nazistiska tidskrifter och texter samt även spred sitt budskap med hjälp av undergroundrörelser där "vitmaktmusik" var ett redskap. Dessa grupper gjorde sig också kända med speciella nazistiska helgdagar, där det mest uppmärksammade var Karl XII:s dödsdag den 30:e november.

I slutet av 1990-talet och början av 2000-talet etablerar sig gruppen *Nationalsocialistisk Front* (NSF) som bildades nära i tid kring den uppmärksamhet som Vitt Ariskt Motstånd (VAM) skapade. Vad som skiljde NSF från många av de andra grupperna är att de valde att gå tillväga som ett politiskt parti³⁶. Under 1990-talet ökade även gruppen *Svenska*

³⁰ Lööw, Heléne, *Nazismen i Sverige 1924-1979: pionjäreerna, partierna, propagandan*, [Ny utg.], Ordfront, Stockholm, 2016, s. 79.

³¹ Lööw, Heléne, 2016, s. 250.

³² Lööw, Heléne, 2016, s. 336.

³³ Lööw, Heléne, 2016, s. 385-386.

³⁴ Lööw, Heléne, *Nazismen i Sverige 1980-1999: den rasistiska undergroundrörelsen: musiken, myterna, riterna*, [Ny utg.], Ordfront, Stockholm, 2016, s. 141-158.

³⁵ Lööw, Heléne, 2016, s. 542 .

³⁶ Lööw, Heléne, *Nazismen i Sverige 2000-2014*, Ordfront, Stockholm, 2015, s. 53.

motståndsrörelsen (SMR) sin aktivitet. Denna grupp bildades i slutet av 1980-talet av företrädare från bland annat VAM. SMR förde en mer anonym verksamhet än NSF, mycket på grund av mordet på syndikalisterna Björn Söderberg år 1999 som genomfördes av en man med kopplingar till SMR³⁷. SMR blev dock mer aktiva senare under 2000-talet och registrerade sig som ett politiskt parti år 2015 och gick nu istället under namnet *Nordiska motståndsrörelsen* (NMR). Anledningen till namnbytet grundar sig i att organisationen beskriver sig själva som en "pannordisk" grupp, vilket menas att de har täta förbindelser med de övriga nordiska länderna.

Genom åren som dessa grupper har uppstått, nedmonteras och omorganiserats har de alltid använt sig av olika informationsnätverk. Dessa nätverk varierade och kom både i former av tidningar och internetkällor. Vissa av dessa informationsnätverk agerade som oberoende av grupperna, som till exempel *Info-14* som var en oberoende nazistisk media³⁸.

Informationsspridningen har ofta förekommit genom tidskrifter under 1900-talet men mot slutet av 1990-talet började användandet av internet sprida sig. Under denna tiden började nazisterna använda sig av olika forum och grupper på internet för att sprida information och sin ideologi³⁹. Inom NMR har flera olika medier använts. Från början använde dem tidningen *Folktribunen* som senare blev *Nationellt Motstånd*. NMR har även använt sig av *Info-14* för spridningen av sin information. Från och med 2012 började NMR använda sig av den nätbaserade tidningen *Nordfront*.

1.6.2 Förintelseförnekelse i Sverige och historierevisionism

Förintelseförnekelsen i Sverige började ta sin form redan under 1940- och 1950-talet genom nazistiska grupper som *Lindholmarna*, som var anhängare till den forne nazistiska ledaren Sven-Olov Lindholm. Denna förnekelse spreds genom tidningen *Den svenske Folksocialisten* och blev ett ofta återkommande inslag i den nazistiska propagandan som spreds efter andra världskriget. Likaså har Förintelseförnekelse spridits bland flera andra nazistiska grupper i Sverige, bland annat av det *Nordiska Rikspartiet*⁴⁰.

³⁷ Lööw, Heléne, 2016, s. 71.

³⁸ Lööw, Heléne, 2016, s. 78.

³⁹ Lööw, Heléne, 2016, s. 53.

⁴⁰ Lööw, Heléne, 2016, s. 380-381.

Lööw menar dock att Förintelseförnekelse inte hade en central roll hos de grupper som uppstod under 1980- och 1990-talet. Anledningen till det grundar sig i att ju längre tid det gick från andra världskriget, desto mer hamnade Förintelsen i bakgrunden, särskilt hos de yngre aktivisterna⁴¹. Den nazistiska generationen från 1980- och 1990-talet skiljer sig även från den tidigare generationen. Det förekom en viss förnekelse men vissa erkände Förintelsen som en faktisk händelse och den beskrevs som en nödvändig handling som försvarades med argument om att icke-önskvärda människor som judar måste förintas⁴². Lööw förklarar att under senare år har det blivit en intern debatt i nazistiska tidskrifter om man ska erkänna Förintelsen som en historisk händelse och hur man ska ta ställning till den. Lööw förklarar också i sin bok att den senare generationens nazister ser Förintelsen antingen som någonting positivt eller ointressant. Det framförs ofta ett resonemang om att Förintelsen får ett stort fokus för att segermakterna från andra världskriget “vill dölja sina egna förbrytelser”. Inom denna kultur koncentrerar sig även nazisterna på “allierade övergrepp”, där de ofta hänvisar till händelser som bombningen av Dresden⁴³. Dessa tankar har ofta förmedlats genom nazistiska tidskrifter och också genom vit-makt musik som hyllar Förintelsen.

Förintelseförnekelse tillhör en speciell gren av *historierevisionismen*. Historierevisionismen är en “historisk skola” som problematiserar historien på olika sätt och kritiskt granskar vedertagna uppfattningar om historien, bland annat genom att ifrågasätta Förintelsen. Historierevisionismen är utbredd bland många Förintelseförnekare och har förespråkats av både internationella revisionister och svenska revisionister. Bland de mest kända historierevisionisterna finns de amerikanska Förintelseförnekarna Arthur Butz som skrev den revisionistiska boken *The Hoax of the Twentieth Century*, Austin App med sin bok *The Six Million Swindle* och Richard Harwood med sin bok *Did Six Million Really Die?*⁴⁴. Dessa revisionister har med sina verk påverkat många Förintelseförnekare och har ofta refererats i sammanhang där förnekare försöker bortförklara Förintelsen under 1980- och 1990-talet.

En av de mest kända revisionisterna är britten David Irving som har författat ett flertal böcker där han ifrågasätter historieskrivningen. Bland annat argumenterar han att Hitler och andra

⁴¹ Lööw, Heléne, 2016, s. 404.

⁴² Lööw, Heléne, 2016, s. 399-400.

⁴³ Lööw, Heléne, 2016, s. 401.

⁴⁴ Karlsson, Maria, 2015, s. 102.

högt uppsatta nazister från Tyskland inte visste om eller hade några planer för Förintelsen av judar⁴⁵. De franska Förintelseförnekarna Paul Rassier och Robert Faurisson har också spelat en roll inom historierevisionismen och de har presenterat olika argument för att ifrågasätta historieskrivningen om Förintelsen. Rassier har framfört argument där han menar att ögonvittnen har gett felaktiga vittnesmål eftersom att han menar att det inte fanns några gaskammare eller utrotningsläger. Faurisson har presenterat teorier där han menar att det fanns koncentrationsläger men att det fanns inga gaskammare eller någon intention att utrota judar⁴⁶. Under slutet av 1970-talet och under 1980-talet bildades även institutioner som publicerade och marknadsförde olika texter om Förintelseförnekelse och under 1980- och 1990-talet fick förnekare politisk och juridisk uppmärksamhet. Den mest känd av dessa institutioner som bildades var Institute of Historical Review år 1978. Genom ledarskap av medlemmar från förnekelsekretsar som David McCalden och Willis Carto. De skapade en vetenskaplig fasad till sitt förnekande⁴⁷.

Dessa Förintelseförnekare från USA, England och Frankrike har haft en stor påverkan inom Förintelseförnekelsen i världen, och i Sverige har bland annat Harwoods och Butz texter spridits genom revisionistiska förlag⁴⁸. I Sverige har även grupper som Nordiska Rikspartiet använt sig av historierevisionism och bland annat fört en kamp om att försöka hindra SVT ifrån att sända den amerikanska serien *Holocaust* under år 1979, eftersom de menade att serien skulle sprida hets mot folkgrupp, då menat mot det tyska folket⁴⁹. Nordiska Rikspartiet har även framfört flera andra former av argumentationer som grundar sig i historierevisionistiska tankar mellan 1960- och 1990-talet. Oredsson inspirerades av historierevisionismen och han har argumenterat att lagar som är emot Förintelseförnekelse skulle vara desperata åtgärder för att förhindra att "sanningen" skulle komma ut⁵⁰. Det förekommer även andra svenska historierevisionister som bland annat Per Engdahl, som argumenterade att hur skulle så många judar har utrotats i koncentrationsläger när det

⁴⁵ Karlsson, Maria, 2015, s. 94-95.

⁴⁶ Karlsson, Maria, 2015, s. 95.

⁴⁷ Karlsson, Maria, 2015, s. 103.

⁴⁸ Lööw, Heléne, 2016, s. 388.

⁴⁹ Lööw, Heléne, 2016, s. 389.

⁵⁰ Lööw, Heléne, 2016, s. 392.

fortfarande finns många judar i livet än i dag. Han presenterar även många argument som baseras på utvinnandet av skadestånd från den tyska staten⁵¹.

2. Analys

Ett tydligt gemensamt drag som nästintill alla artiklarna delar med varandra är hur deras titlar är utformade. Ord som *lögn*, *myt* och *bluff* är ofta förekommande, inte bara i artiklarnas titlar utan också i den löpande texten. Man kan se det i artiklar som: *Historien om bluffbilden från Buchenwald*, *Tio vanliga Förintelsemyter* och *Myten om ångkamrarna i Treblinka*. Att beskriva Förintelsen med termer som myt och bluff indikerar på att man inte tror på Förintelsen eller på historieskrivningen om Förintelsen. Vid ett sådant beskrivande menar man inte bara att Förintelsen inte har inträffat utan också att Förintelsen i ett sådant fall är en konstruktion som skapats med onda eller oärliga avsikter⁵². Att Förintelseförnekelse förekommer hos en nazistisk tidskrift är inget oväntat men det är intressant att undersöka hur förnekelsen tar sin form, genom att titta på vilka argument Nordfront lyfter fram och även hur Nordfront tolkar och lyfter fram historien om Förintelsen.

Bara genom att undersöka titlarna ser man ett tydligt bruk av historien, nämligen ett *icke-bruk*. Icke-bruket är en del av det ideologiska bruket av historia och innebär att man fördöljer, förnekar, undviker eller direkt ljuger om delar av historien⁵³. Detta icke-bruk förekommer flera gånger i artiklarna och framställs i olika former. I den här kategorin av artiklar så är det tydligt hur Förintelsen framställs, nämligen som en bluff, en lögn eller en myt enligt Nordfront. Dessa artiklar har utformats på ett historierevisionistiskt sätt där författarna argumenterar om varför delar av Förintelsen eller hela Förintelsen enligt dem kan omöjligen ha inträffat och att den faktiska historieskrivningen inte stämmer. Nordfront försöker framställa sina texter som utbildande och att de går emot “den officiella historieskrivningen” för att visa den “sanna” historien om Förintelsen. Nordfronts olika argument i artiklarna har som syfte att minska trovärdigheten kring olika aspekter av Förintelsen och dess historieskrivning. Detta framgår tydligt i artikeln *Historien om bluffbilden från Buchenwald*.

⁵¹ Lööw, Heléne, 2016, s. 394.

⁵² Karlsson, Maria, 2015, s. 112.

⁵³ Karlsson, Klas-Göran & Zander, Ulf, 2014, s. 75.

2.1 Historien om bluffbilden från Buchenwald

Denna artikel argumenterar emot legitimiteten av fotografiet *Crowded bunks in the prisoncamp at Buchenwald*, se bild 1, genom att de för ett resonemang om att bilden kan ha manipulerats. I den här analysen ligger det intressanta inte i själva bilden utan i hur Nordfront diskuterar om bilden. Diskussionen om bilden kretsar som sagt kring att den skulle kunna vara manipulerad, detta då genom att den stående mannen till höger i fotografiet skulle vara inklippt och egentligen inte finns med i originalfotografiet. Nordfront skriver på följande vis:

Bild 1. Crowded bunks in the prisoncamp at

Även om du inte läst det i massmedia så blev en av förintelsepropagandans mest kända bilder avslöjad som en bluff i början av 2013. Uppenbarligen hade upphovsmannen/uphovsmännen till den förfälskade bilden ansett att (de tyfusdrabbade) fångarna på originalbilden från Buchenwald inte sett nog utmärklade ut och därför klippt in en mycket mager man för att förstärka intrycket av att fångarna led i ”dödslägrat”.⁵⁴

De menar att man finner svar på att bilden är manipulerad i en tidigare artikel från tidningen New York Times Magazine som publicerades den 6:e maj år 1945. I artikeln visas bilden, fast mannen som står till höger i fotografiet finns inte med. Därför tolkar Nordfront bilden som manipulerad.

De argumenterar även att bildens trovärdighet inte är särskilt stor eftersom de anser att den har använts i, vad Nordfront förklarar som, “propagandasnyften”. Här använder Nordfront boken *By Bread Alone: The Story of A-4685*, som är författad av Förintelseöverlevaren Mel Mermelstein, som ett exempel på hur just bilden har använts i “propagandasnyften”. Artikeln lyfter fram att det framkommer två versionen av bilden i boken. På bokens framsida framkommer bilden utan den stående mannen och senare i boken framkommer bilden igen fast med den stående mannen till höger. Artikeln för då ett resonemang om att bilden inte

⁵⁴Nordfronts redaktion, *Historien om bluffbilden från Buchenwald*, Nordfront, 6/5-2019

<https://www.nordfront.se/historien-om-bluffbilden-fran-buchenwald.smr>, hämtad 26/11-2020.

giltig och att den har manipulerats i syftet att *förstärka intrycket av att fångarna led i "dödsläget"*⁵⁵.

Genom denna argumentation ser man hur icke-bruket speglar sig denna artikel. Tyngdpunkten i de argument som presenteras i texten ligger i att trovärdigheten av historieskrivningen om Förintelsen minskar eftersom att denna bild kan vara manipulerad. Nordfront undviker aktivt att diskutera kontexten bakom fotografiet, de undviker att ge djupare förklaring av vad Buchenwald var för någonting mer än ett "dödsläger" och de undviker också att diskutera de övriga utmärklade fångarna som finns med på fotografiet. Allt fokus läggs på att ta bort trovärdigheten av fotografiet på grund av den kan vara manipulerad. Man kan se tydligt att artikeln inte enbart vill problematisera själva fotografiet utan att fotografiet användes som ett exempel av Nordfront för att ifrågasätta själva minnet och historieskrivningen av Förintelsen. Men även om ett icke-bruk av historien ständigt förekommer i artikeln så förekommer det även ett starkt användande av ett ideologiskt historiebruk här.

Det ideologiska historiebruket används när en individ eller grupp har ett behov av att uppfinna, konstruera eller övertyga människor med historia som ett redskap för att rationalisera eller legitimera någonting⁵⁶. Det ideologiska bruket och icke-bruket av historia delar likheter i att de båda bruken är ute efter att rationalisera. Det kan man också utläsa från detta exemplet att Nordfront försöker på ett sätt rationalisera händelsen kring fotografiet. Först och främst förklarar Nordfront att den stående mannen i fotografiet är inklippt och anledningen till det är att han ska förstärka lidandet bland de övriga fångarna i fotografiet. De övriga fångarna beskrivs som tyfusdrabbade och Nordfront menar att det är därför dem är utmärklade. Därför har den stående mannen klippts in så att, enligt Nordfront, situationen ska se värre ut än vad den är. Man rationaliserar att fångarna är utmärklade på grund ut av att de har tyfus och man beskriver även lägret som ett "dödsläger". Genom att använda citationsmärkena så visar de att de menar dödsläger enligt den officiella historieskrivningen, vilket Nordfront inte tror på. Genom detta kan man då se hur de rationalisera situationen som Buchenwald är ett vanligt fångläger och att fångarna ser utmärklade ut för att de har tyfus. Mannen har därför klippts in för att ge bilden av ett "dödsläger". Därför kopplar Nordfront

⁵⁵ Nordfronts redaktion, *Historien om bluffbilden från Buchenwald*, Nordfront, 6/5-2019
<https://www.nordfront.se/historien-om-bluffbilden-fran-buchenwald.smr>, hämtad 26/11-2020.

⁵⁶ Karlsson, Klas-Göran, & Zander, Ulf, 2014, s. 72.

inte fotografiet som en riktig del av Förintelsen, eftersom de tror inte på att Förintelsen har skett. Nordfront försöker alltså rationalisera detta fotografi för att det ska falla samman med deras världsåskådning. Varför detta sker grundar sig i *kognitiv dissonans*.

Kognitiv dissonans uppstår hos en människa när man har flera tankar eller idéer som kolliderar med varandra. Maria Karlsson förklarar i sin avhandling att ibland så går människors värderingar och världssyn emot den faktiska historien. Hon förklarar utifrån ett exempel, där om man har en positiv syn på Hitler som en snäll människa och en vän till judar så är det svårt att samtidigt upprätthålla en bild av Hitler som en föröväre och skaparen av Förintelsen. Detta leder då till att kognitiv dissonans uppstår och för att minska dissonansen så måste man antingen ändra sin uppfattning av Hitler eller sin uppfattning av Förintelsen⁵⁷. Man kan se hur detta sker i Nordfronts artikel. Nordfront framför tydligt att de tror inte på att Förintelsen har skett och därför skulle det bli kognitiv dissonans om det såg på detta fotografi som en del av Förintelsen. Det blir problematiskt så därför rationalisera dem fotografiet så att det fungerar inom ramarna av deras världsbild. Därför beskrivs de övriga fångarna som tyfusdrabbade för det finns inga dödsläger enligt deras världsbild och därför har den stående mannen klippts in för att skapa en "Förintelsebluff". Maria Karlsson förklarar också att syftet med dessa former av argument är att lyfta bort fokuset från det systematiska massmördandet och att folkmord förklaras i en kontext som generella krigsförluster, att offerantalet förminskas och att man ifrågasätter ögonvittnen och dokument kring själva händelsen⁵⁸.

Nordfront konstruerar här en annorlunda och felaktig bild av koncentrationslägret Buchenwald för att den ska passa in i ramarna av deras världsbild. Genom att dem tar en del av Förintelsen och konstruerar en ny historia använder dem dels ett icke-bruk av historien, för att dem förnekar innebörden av Förintelsen och bortser från den mycket verkliga historien, och dels ett ideologiskt bruk, då Nordfront menar att bilden har manipulerats av judar med onda avsikter för att få uppmärksamhet och tjäna på detta ekonomiskt. Det blir ett tydligt "vi", som i nazister, mot ett "dem", som i judar.

Som man kunde se i artikeln *Historien om bluffbilden från Buchenwald* så försöker Nordfront att rationalisera själva bilden och historien bakom bilden så att det fungerar inom ramarna av deras världsbild. Denna rationalisering förekommer i flera av artiklarna, dock så

⁵⁷ Karlsson, Maria, 2015, s. 35.

⁵⁸ Karlsson, Maria, 2015 s. 121.

rationaliserar Nordfront på olika sätt i artiklarna. De försöker att rationalisera Förintelsen genom att bland annat ifrågasätta dokument som uppstod i samband med händelserna i artikeln *Babij Jar, massmord eller propaganda*.

2.2 Babij Jar, massmord eller propaganda?

Artikeln som berör massakern vid Babij Jar inleds med följande ord:

Denna dag inträffade enligt allierad propaganda massakern på judar i Babij Jar. Massmordet i Babij Jar är idag ansett som ett faktum i historieböckerna, men har denna påstådda massaker verkligen ägt rum?⁵⁹

Texten inleds alltså med att Nordfront direkt ifrågasätter själva händelsen och beskriver den som "propaganda". De lyfter fram många argument som de säger går emot den "officiella historieskrivningen" och många av argumenten kretsar kring trovärdigheten av de dokument som har uppstått i samband med händelsen och även om trovärdigheten av vittnesmål från soldater inom SS. Syftet med denna artikel framstår som att Nordfront vill problematisera historieskrivningen kring själva händelsen, eftersom att de anser att olika dokument om hur många människor som blev mördade är motsägelsefulla och att de dokument som finns är fabricerade av de allierade och Sovjetunionen⁶⁰. I artikeln lyfter Nordfront fram ett dokument där SS har skrivit om händelsen och angivit att 33 771 judar hade utrotats vid Babij Jar. Men dokumentet beskrivs av Nordfront som att det är fabricerat av de allierade. Varför de anser att dokumentet är förfalskat är för att de menar att det inte finns bevis på att massakern har hänt. Nordfront menar att det förekommer flera massgravar i Europa med människor som har "raslig europeisk" härkomst och att det fanns ytterst få massgravar med människor från judisk härkomst⁶¹. I artikeln förklarar dem också att det inte förekom någon massgrav vid Babij Jar, vilket är en modifierad sanning då SS genomförde *Aktion 1005*. Aktion 1005 var ett direktiv från SS att hitta massgravar som uppstod efter att Nazityska trupper hade avrättat judar, och förinta bevisen om att det hade skett. Ledaren för denna aktion i Babij Jar var en

⁵⁹ Nordfronts redaktion, *Babij Jar, massmord eller propaganda?*, Nordfront, 29/9-2018
<https://www.nordfront.se/babij-jar-massaker-eller-propaganda.smr>, hämtad 28/11-2020.

⁶⁰ Nordfronts redaktion, *Babij Jar, massmord eller propaganda?*, Nordfront, 29/9-2018
<https://www.nordfront.se/babij-jar-massaker-eller-propaganda.smr>, hämtad 28/11-2020.

⁶¹ Nordfronts redaktion, *Babij Jar, massmord eller propaganda?*, Nordfront, 29/9-2018
<https://www.nordfront.se/babij-jar-massaker-eller-propaganda.smr>, hämtad 28/11-2020.

man vid namn Paul Blobel som då ledde uppdraget i att utplåna bevisen efter avrättningsplatserna⁶².

Aktion 1005 är en verklig händelse som har skrivits om, av bland annat Yitzhak Arad. Men Nordfront menar att det inte har hänt. I artikeln förklarar de:

Enligt den officiella historieskrivningen beror detta på att SS 1943-44 genomförde vad som kallas för "Aktion 1005" där man påstås ha grävt upp alla lik från massgravar och systematiskt bränt upp dem och städat undan alla bevis. I Babij Jar påstås SS-Sonderkommando ha grävt upp över 100 000 lik och bränt upp dem och sedan städat upp hela området så att alla spår försvann. På så sätt förklaras också varför det inte finns något behov för en kriminalteknisk undersökning av Babij Jar.⁶³

I detta utdrag ser man tydligt hur de förnekar att en sådan händelse har skett och deras förklaring är att det helt enkelt inte fanns en massgrav, utan att massgraven var propaganda. I Nordfronts världsbild finns det som sagt ingen Förintelse av judar, därför blir händelser som massakern vid Babij Jar och Aktion 1005 lögnar enligt dem. Massakern har inte inträffat eftersom de anser att vittnesmålen inte är giltiga då erkännanden från förövaren har tillkommit under former av tortyr och likaså att Aktion 1005 inte har inträffat. Nordfront menar att anledningen till varför massgravarna inte finns är för att det inte genomfördes ett massmord.

Nordfront poängtera som sagt att många erkännanden av soldater från SS-styrkorna tillkom under former av tortyr. Detta är intressant eftersom detta är en vanlig strategi för Förintelseförnekare att beskriva varför det finns vittnesmål på någonting som de anser inte har hänt. Maria Karlsson diskuterar detta i sin avhandling där hon lyfter fram ett exempel där Auschwitz kommendör Rudolph Höss erkännande har förklarats med att han blev torterad och hjärntvättad⁶⁴. Vad som också är intressant i den här artikeln är hur Nordfront diskuterar om Paul Blobel, SS-officeren som ledde Aktion 1005. När Nordfront diskuterar om Paul Blobel så ifrågasätter de den intention som den faktiska historieskrivningen har. Dem gör det

⁶²Arad, Yitzhak, *Belzec, Sobibor, Treblinka: the Operation Reinhard death camps*, Indiana University Press, Bloomington, 1987, s. 177.

⁶³Nordfronts redaktion, *Babij Jar, massmord eller propaganda?*, Nordfront, 29/9-2018
<https://www.nordfront.se/babij-jar-massaker-eller-propaganda.smr>, hämtad 28/11-2020.

⁶⁴ Karlsson, Maria, 2015, s. 137.

genom att försöka rädda Paul Blobels historiska rykte. Detta gör Nordfront genom att lyfta fokuset bort från massakern och istället beskriva Blobel som en innehavare av utmärkelsen Järnkorsen av första klass, vilket är en utmärkelse för tapperhet som har utgivits i Tyskland under dess historia. De förklarar senare att Blobel skrev på ett erkännande för att massmordet har skett i amerikansk fångenskap men Nordfront skriver också: *Man kan anta att han inte skulle ha skrivit under ett sådant affidavit utan att ha tvingats till det*⁶⁵.

Nordfront uppvisar här att dem anser att med tanke på Blobels utmärkelse så är det inte särskilt troligt att han skulle ha dolt spåren av ett massmord och att den information som säger det är fabricerad av de allierade. Sammanfattningsvis menar Nordfront att eftersom Blobel fick tapperhetsmedaljen Järnkorsen så är det inte särskilt troligt att han har tagit del av en sådan hemsk händelse. Genom att just föra denna form av argumentation så försöker Nordfront rädda denna individs historia och framställa denna individ med intentioner som inte stämmer överens med den faktiska historieskrivningen⁶⁶.

I artikeln om massakern vid Babij Jar brukar Nordfront historien genom att använda ett icke-bruk, och detta icke-bruk tar sin form i rationalisering. Rationaliseringen utgår ifrån att det inte finns tillräckligt med bevis och att de bevis som finns är tendentiösa eftersom de förklarar att erkännanden har tillkommit under tortyr. Med detta framstår det som att Nordfront menar att det inte är tillräckliga bevis för att dra dessa slutsatser eller för att ens göra en kvalificerad gissning⁶⁷. Nordfront rationaliserar i många av sina artiklar men det förekommer också former av trivialisering. Detta ser man bland annat i artiklarna *Hitler ville att judarna skulle emigrera till Madagaskar - inte utrotas* och *Krematorium bekräftar: Förintelsens matte går inte ihop*.

2.3 Hitler ville att judarna skulle emigrera till Madagaskar, inte utrotas

Trivialisering beskrivs, inom kontexten av Förintelseförnekelse, som argument som kretsar kring att delar av Förintelsen kan ha inträffat, men det framförs som att det inte började, utspelade sig, eller avslutades på det sätt som har traditionellt berättats. Inom trivialisering kan också intentionerna bakom den traditionella berättelsen dunklas av konspirationer, likaså

⁶⁵ Nordfronts redaktion, *Babij Jar, massmord eller propaganda?*, Nordfront, 29/9-2018
<https://www.nordfront.se/babij-jar-massaker-eller-propaganda.smr>, hämtad 28/11-2020.

⁶⁶ Karlsson, Maria, 2015, s. 124.

⁶⁷ Karlsson, Maria, 2015, s. 121.

kretsar argument kring hur många människor som dog och ser bort från sättet de mördades på och vilka bakåtliggande intentioner som fanns⁶⁸.

I artikeln *Hitler ville att judarna skulle emigrera till Madagaskar, inte utrotas* kretsar argumenten kring att Nazitysklands plan var inte att förinta judarna utan att deportera dem från Europa till, den dåvarande franska kolonin, Madagaskar. Nordfront inleder artikeln med följande ord:

Det nationalsocialistiska Tyskland ville på sikt få bort judarna från Europa – men inte ”förinta” dem. En plan var den så kallade Madagaskarplanen, nämligen att förflytta judarna till den franska kolonin Madagaskar. På så sätt skulle judarna få ett eget hemland medan Europa skulle bli utan det judiska inflytandet.⁶⁹

Nordfront fortsätter att argumentera i texten att varför planen inte realiserades grundar sig i att efter Frankrike hade besegrats, så fanns det motstånd från Vichyregimen och det rådde sjökrig mellan Tyskland och Storbritannien, det är på grund av de anledningarna som varför judarna istället deporterades till Östeuropa⁷⁰.

I dessa exempel från artikeln kan man se en trivialisering av Förintelsen. Nordfront framställer Hitlers och Nazitysklands intentioner som att de ville helt enkelt förflytta judarna och skapa dem en egen stat så att Europa inte skulle påverkas av judiskt inflytande. Som man kan se här så anser Nordfront att det traditionella berättandet har ändrat vad Hitlers intentioner var, enligt dem. Dem menar att Hitlers intentioner var inte alls att förinta den judiska befolkningen, utan att deportera eller omplacera dem. Nordfront erkänner inte det systematiska massmördandet i detta exempel, men de erkänner att deportationer förekom. Genom denna argumentation om att Hitlers intentioner var annorlunda än det som sägs inom den faktiska historievetenskapen trivialiserar dem historien⁷¹.

I detta exempel kan man se att Nordfront ifrågasätter intentionerna av den faktiska historieskrivningen och argumenterar att Hitlers och Nazitysklands intentioner har

⁶⁸ Karlsson, Maria, 2015, s.121.

⁶⁹ Nordfronts redaktion, *Hitler ville att judarna skulle emigrera till Madagaskar, inte utrotas*, Nordfront, 24/7-2014 <https://www.nordfront.se/hitler-ville-att-judarna-skulle-emigrera-till-madagaskar.smr>, hämtad 2/12-2020.

⁷⁰ Nordfronts redaktion, *Hitler ville att judarna skulle emigrera till Madagaskar, inte utrotas*, Nordfront, 24/7-2014 <https://www.nordfront.se/hitler-ville-att-judarna-skulle-emigrera-till-madagaskar.smr>, hämtad 2/12-2020.

⁷¹ Karlsson, Maria, 2015, s. 121.

misstolkats och omskrivits på ett felaktigt sätt. Därför förklarar Nordfront att Nazityskland deporterade judar österut via transit- och koncentrationsläger, inte att judarna skulle utrotas i dessa läger utan att judarna reste genom lägrerna medan dem deporterades längre österut. Det ges dock inga svar på vart mer exakt judarna deporterades.

Ett annat intressant fenomen som förekommer inom denna artikel är hur Nordfront för ett resonemang kring olika dokument som berör deportationer och Nazitysklands slutgiltiga lösning. De diskuterar de två dokumenten *Wannseeprotokollet* och *Hitler's Tischgespräche im Führerhauptquartier*. Wannseeprotokollet är ett dokument som tillkom under Wannseekonferensen, där högt uppsatta personer inom nazistpartiet i Tyskland diskuterade hur man skulle samordna folkmordet på judarna⁷² och *Hitler's Tischgespräche im Führerhauptquartier* är en boksamling där man har transkriberat flera av Hitlers monologer mellan åren 1941-1944. Det intressanta ligger inte bara i båda dokumentens sanningshalt utan också i hur de används av Nordfront. Nordfront beskriver Wannseeprotokollet på följande sätt:

Under Wannseekonferensen den 20 januari 1942 diskuterades hur man skulle förflytta judarna österut via ett antal koncentrationsläger och transitläger, den så kallade slutliga lösningen av judefrågan. Det finns inget i Wannseeprotokollet som stödjer någon utrotning av judar, därför har förintelsepropagandister tolkat in att "emigration" och "deportation" egentligen är "kodord" för "utrotning". Det råder dessutom osäkerhet kring huruvida protokollet i sig är äkta.⁷³

I detta utdrag menar de att dokumentet säger inget direkt om massmord och att forskare har misstolkat innebörden av dokumentet. Nordfront för även ett resonemang där de menar att man vet inte om dokumentet är äkta. Längre ner i artikeln hänvisar de till följande utdrag från *Hitler's Tischgespräche im Führerhauptquartier*:

In this second World War as a struggle for life or death it must never be forgotten that after the declaration of war of the World Zionist Congress and its leader Chaim Weizman (in his message to English Prime Minister Chamberlain). World Jewry is the most inexorable opponent of National Socialism, the enemy No. 1. For business reasons, Jewry is seeking Europe, but Europe has to reject it simply for holy egoism, for Jewry is racially harder [than the European peoples]. After the end of the

⁷² Schafft, Gretchen Engle., *From racism to genocide: anthropology in the Third Reich*, University of Illinois Press, Urbana, 2004, s. 167-169.

⁷³Nordfronts redaktion, *Hitler ville att judarna skulle emigrera till Madagaskar, inte utrotas*, Nordfront, 24/7-2014 <https://www.nordfront.se/hitler-ville-att-judarna-skulle-emigrera-till-madagaskar.smr>, hämtad 2/12-2020.

war he will rigorously insist upon smashing town after town, if the Jews are not coming out and emigrate to Madagascar or any other Jewish national state.⁷⁴

De förklarar innan citatet att Hitler förespråkade att en judisk stat skulle upprättas och att detta då skulle motsäga de anklagelser om att Hitler ville utrota Europas judar. Vad som är intressant i hur Nordfront använder sig av dessa två dokument är att det visar en typisk strategi inom Förintelseförnekelse.

Nordfront väljer att bara visa exempel från Hitler's Tischgespräche im Führerhauptquartier och inte från Wannseeprotokollet. De avfärdar protokollet eftersom de anser att dess äkthet kan ifrågasättas och väljer istället att hänvisa till den andra texten eftersom det framstår som att den visar den "sanna" bilden av hur Nazityskland hanterade judarna under andra världskriget. Det Nordfront gör i detta exemplet är att välja källor som fungerar i deras förutsagda slutsats. Även om det finns källor som säger emot så antingen ignorerar Nordfront dem källorna eller så ifrågasätter Nordfront dem källornas trovärdighet, som dem gör i exemplet ovan gällande Wannseeprotokollet. Maria Karlsson förklarar att detta förekommer ofta bland förnekare där man har en förutbestämd slutsats som man sedan hittar källor till som är manipulerade eller valda i en speciell ordning som stödjer den förutbestämda slutsatsen⁷⁵. Nordfronts slutsats är att det inte genomfördes något massmord på judarna och att Hitlers intentioner var annorlunda än de som presenteras i faktisk forskning, och därefter har Nordfront hittat eller manipulerat källor så att det ska fungera inom ramarna av denna slutsats.

Här har det presenterats en form av trivialisering som Nordfront gör inom historieskrivningen om Förintelsen. Men trivialisering uppstår i fler former än det som redan har nämnts. En form av att trivialisera historien om Förintelsen är att man fokuserar på statistik över hur många människor som dog, istället för den större innebörden av varför de dog och hur de dog⁷⁶. Detta kan man se tydliga exempel på i Nordfronts artikel *Krematorium bekräftar*:
"Förintelsens" matematik går inte ihop!

⁷⁴Nordfronts redaktion, *Hitler ville att judarna skulle emigrera till Madagaskar, inte utrotas*, Nordfront, 24/7-2014 <https://www.nordfront.se/hitler-ville-att-judarna-skulle-emigrera-till-madagaskar.smr>, hämtad 2/12-2020.

⁷⁵ Karlsson, Maria, 2015, s. 56.

⁷⁶ Karlsson, Maria, 2015, s. 121.

2.4 Krematorium bekräftar: “Förintelsens” matematik går inte ihop!

Denna artikel utgår ifrån att ifrågasätta hur många människor som kremerades i koncentrationslägret Auschwitz. Detta görs då genom att jämföra hur många människor som kremerades i snitt per dag i Auschwitz jämfört med hur många människor som kremeras i Lilla askas griftegård i Linköping. Nordfronts argument för detta förklaras med att den officiella statistik över detta stämmer inte ihop med den matematik som presenteras efter en intervju med en anställd på Lilla askas griftegård. Nordfront förklarar följande i artikeln:

Krematoriet i fråga hade inte märkt av någon extra arbetsbelastning. Men Thunlind passade också på att ställa frågor kring vilken kapacitet ett modern krematorium har, med tanke på den extrema kapacitet att bränna kroppar som krematorieugnar ska ha haft redan under 40-talet enligt förintelsemyten. Enligt representanten för Lilla askas griftegård har krematoriet, med två ugnar, en maxkapacitet på 16 kroppar per dag. Detta kan dock ökas med 40 procent ifall man arbetar övertid, vilket innebär att man kan elda upp som mest 22,4 kroppar per dag på två ugnar.

Enligt den **officiella förintelsemyten** brände man dock 4 400 kroppar per dag på 46 ugnar i exempelvis Auschwitz redan på 40-talet:

*By the early spring of 1943, four huge crematoria became fully operational at Auschwitz II (Birkenau). They housed eight gas chambers and forty-six ovens that could dispose of some 4,400 corpses per day.*⁷⁷

Här ser man en form av trivialisering då värdet av denna information kretsar kring hur många det var som kremerades och inte orsakerna eller de större faktorerna som ledde upp till kremeringarna⁷⁸. Vad som också är intressant i denna argumentation är att här presenterar Nordfront en tydlig strategi som förekommer bland Förintelseförnekare. Denna strategi beskriver Maria Karlsson som *The Numbers Game*. The Numbers Game innebär att man försöker trivialisera och rationalisera Förintelsen genom att argumentera emot den statistik som finns över hur många människor som dog och man försöker förklara att de talen som anges är omöjliga⁷⁹.

⁷⁷ Nordfronts redaktion, *Krematorium bekräftar: “Förintelsens” matematik går inte ihop!*, Nordfront, 28/4-2020 <https://www.nordfront.se/svensk-krematorium-bekraftar-forintelsens-matematik-gar-inte-ihop.smr>, hämtad 4/12-2020.

⁷⁸ Karlsson, Maria, 2015, s. 121.

⁷⁹ Karlsson, Maria, 2015, s. 142.

Nordfront menar att dem inte anser att det är trovärdigt att Auschwitz kremerade 4 400 kroppar på ett dygn och argumenterar på följande sätt:

Enligt narrativet gick dock ugnarna dygnet runt – helt utan driftstopp – vilket ändå resulterar i att man landar på fyra kroppar i timmen. Detta ska alltså jämföras med de två toppmoderna krematorieugnarna på Lilla askas griftegård som under en normal arbetsdag på åtta timmar bränner 16 kroppar, med andra ord en kropp i timmen.

Frågan är ju då ifall man under Tredje riket hade så pass effektivare krematorieugnar att man hade en fyra gånger så stark kapacitet som Lilla askas griftegård. Men enligt mannen som intervjuades har utvecklingen med krematorieugnar gått starkt framåt bara de senaste 50 åren.⁸⁰

Nordfront väljer att fokusera helt och hållet på vad siffrorna säger i jämförelsen mellan krematoriet på Auschwitz och krematoriet på Lilla askas griftegård i Linköping. Forskaren Lipstadt, som Maria Karlsson citerar i sin avhandling, menar att *The Numbers Game* är den viktigaste delen i deras förnekande⁸¹. De siffror som anges är ofta under- eller överdrivna, siffrorna ges heller ingen källa eller så är siffrorna beroende av material från andra förnekare och siffrorna framförs på ett sätt så att läsaren ska bli förvirrad⁸². Karlsson hänvisar även till en annan forskare vid namn Hovannisian, som menar att Förintelseförnekare använder sig av *The Number Game* för att framstå som akademiskt lagda och att förnekare gör kvantitativa jämförelse för att fördunkla kvalitativa jämförelser⁸³.

Just detta med att man gör en kvantitativ jämförelse för att fördunkla den kvalitativa jämförelsen förekommer starkt i denna artikel. Nordfront för ett resonemang där man räknar hur många kroppar som bränns per ugn under ett dygn och de anser att det inte är trovärdigt att Auschwitz skulle ha fyra gånger så stor kapacitet än Lilla askas griftegård. Nordfront menar att siffrorna stämmer inte och genom den här jämförelsen anser dem att de har motbevisat den officiella statistiken. Men Nordfront undviker att diskutera det kvalitativa i den här jämförelsen. För det första så är det en stor skillnad mellan Lilla askas griftegård i Linköping och koncentrationslägret Auschwitz. En griftegårds syfte är att agera som en begravningsplats för avlidna människor och ett koncentrationsläger är ett utrotningsläger för

⁸⁰ Nordfronts redaktion, *Krematorium bekräftar: "Förintelsens" matematik går inte ihop!*, Nordfront, 28/4-2020 <https://www.nordfront.se/svensk-krematorium-bekraftar-forintelsens-matematik-gar-inte-ihop.smr>, hämtad 4/12-2020.

⁸¹ Karlsson, Maria, 2015, s. 142.

⁸² Karlsson, Maria, 2015, s. 142.

⁸³ Karlsson, Maria, 2015, citerat efter Hovannisian, s. 143.

icke önskvärda personer inom Nazityskland. Bara denna skillnad är stor men det är också en stor skillnad mellan de krematorier som finns på en griftegård respektive ett koncentrationsläger. Griftegårdens uppgift är att förbereda en kropp inför döden och på ett respektfullt sätt begrava denna person. Koncentrationslägrens krematorium hade ett helt annat syfte och tillvägagångssätt. Auschwitz krematorium kan liknas med en vedbrasa där man eldar sopor, i det syftet att man inte hantera varje individs aska, visar någon form av respekt mot den avlidnes kropp efter döden (eller i livet) eller att denna persons aska ska förberedas inför en begravning. De olika krematorierna skiljer sig stort och är inte jämförbara.

Förutom att Nordfront gör denna tveksamma jämförelse mellan krematorierna så finner man också en annan strategi som förekommer hos Förintelseförnekare. Detta är hur man förvrider fakta och svar. Nordfront menar under artikelns gång att det är omöjligt att Auschwitz krematorium kunde ha kapacitet att bränna 4 400 kroppar på en dag eftersom att Lilla askas krematorium, det vill säga ett modernt krematorium, inte har kapacitet till det när man räknar i förhållande till var ugn för sig. Nordfront förklarar i artikeln att detta kan bekräftas eftersom de intervjuade en person som jobbade på krematoriet på griftegården. Den personen gav följande svar på frågan om krematorier hade samma kapacitet för 50 år sedan:

Bara sedan 2007 har krematorieugnarna effektiviserats ordentligt, bekräftar han. På frågan om man hade samma effektivitet för 50 år sedan svarar han:

— Nej det hade man inte.⁸⁴

Det intressanta i detta utdrag från Nordfronts artikel är att dem har ställt frågan utanför kontexten av Förintelsen. Frågan handlade om krematorier hade samma kapacitet för 50 år sedan. Denna frågan ställs i en kontext som berör krematorier som finns inom en griftegård. Detta tolkar då Nordfront som ett likgiltigt svar för krematoriet på Auschwitz. Genom att ta svaret från en fråga som är ställd i en viss kontext och applicera sedan svaret på en fråga inom en annan kontext, förvrider dem svaret så att det anpassas på den frågan som dem inte ställde men som dem själva menade.

2.5 Walter Rauff och myten om gasvagnen

⁸⁴ Nordfronts redaktion, *Krematorium bekräftar: "Förintelsens" matematik går inte ihop!*, Nordfront, 28/4-2020 <https://www.nordfront.se/svensk-krematorium-bekraftar-forintelsens-matematik-gar-inte-ihop.smr>, hämtad 4/12-2020.

Artikeln *Walter Rauff och myten om gasvagnen* berör historieskrivningen om den tyske officeren Walter Rauff och de gasvagnar som einsatzgruppen använde i Östeuropa under andra världskriget för att avrätta icke önskvärda människor. Artikeln utgår ifrån att det är en myt att gasvagnar har använts och Nordfront menar att dessa lastbilar var gengasbilar som endast använts som transportmedel för einsatzgruppen. Denna artikel delar liknande drag av Förintelseförnekelse som redan har lyfts fram i diskussionerna om de tidigare artiklarna i denna analys. Man kan se hur frågan om intention lyfts fram genom att Nordfront för ett resonemang om att gasvagnarna inte alls var till för att avrätta människor, utan de agerade som ett transportmedel för einsatzgruppen. Likaså kan man se likheter i att Nordfront lyfter fokuset från helheten av Förintelsen och väljer att försöka motbevisa en mindre del av denna historiska företeelse, detta då genom att ifrågasätta att gasvagnar skulle ha använts för att avrätta människor och de struntar i att diskutera innebörden av einsatzgruppen eller andra faktorer som bidrog till Förintelsen.

Walter Rauff och myten om gasvagnen delar även en stor likhet med texten *Krematorium bekräftar: "Förintelsens" matematik går inte ihop!*. Denna likhet visar sig i hur Nordfront väljer att undvika att lyfta fram det större perspektivet i historieskrivningen om Förintelsen och väljer att fokusera på mindre detaljer som inte påverkar innebörden av Förintelsen. I denna artikeln väljer Nordfront att lyfta fram en mindre del av Förintelsen och framställa den som osann. Nordfront menar att historieskrivningen om Walter Rauff och gasvagnarna inte är sann, därför att först och främst menar de att lastbilarnas drivmedel var gengas och att det är därför de har fått det tyska namnet *Gaswagen* och även att gasvagnarna användes som transportmedel för einsatzgruppen. Nordfront menar då att detta har misstolkats till lastbilarna användes som mobilia gaskammare. Det andra Nordfront lyfter fram är att dem menar att "sovjetisk propaganda" säger att bilarna användes för gasa ihjäl människor med hjälp av dieselmotorer. Nordfront argumenterar att detta är felaktigt eftersom bilarnas bränsle bestod av gengas och de menar även att en dieselmotor inte kan producera tillräckligt med kolmonoxid för att gasa ihjäl 25 till 60 personer som lastbilarna hade plats för⁸⁵. Genom detta utdrag kan man se hur Nordfront försöker framställa själva historieskrivningen som osann genom att använda sig av detta exempel för att ifrågasätta trovärdigheten. Det är även intressant att undersöka det som Nordfront undviker att lyfta i denna artikel.

⁸⁵ Nordfronts redaktion, *Walter Rauff och myten om gasvagnen*, Nordfront, 19/6-2017

<https://www.nordfront.se/walter-rauff-och-myten-om-gasvagnen.smr>, hämtad 7/12-2020.

Nordfront lägger det största fokuset av artikeln på förklara vem Walter Rauff är och de försöker även att argumentera att den faktiska historieskrivningen har framställt gasvagnarna på ett felaktigt sätt eftersom enligt Nordfront var dessa lastbilar endast en form av transportmedel. Men flera aspekter lämnas utanför denna argumentation. Nordfront nämner att einsatzgruppen använde dessa lastbilar som transport men ingenting mer om einsatzgruppen lyfts upp. Genom denna strategi av att undanhålla information leder till en rationalisering och trivialisering av historien. Nordfront lyfter bort fokuset från det systematiska mördandet som genomfördes av den nazityska staten under andra världskriget och väljer att fokusera på att ifrågasätta den intention som Walter Rauff och den nazityska staten har givits enligt historieskrivningen. Det förekommer även ett ifrågasättande kring olika dokument om händelsen och så kretsar hela artikeln kring mindre detaljer istället för helhetsbilden av Förintelsen⁸⁶. Detta är ett drag som utmärker sig i flera av Nordfronts artiklar. Man kan även se att confirmation bias förekommer i denna artikel. Detta tar då sin form i hur Nordfront väljer att inte föra diskussionen närmre vad einsatzgruppens uppgifter var. De väljer att lita på den information som stödjer deras förutförfattade slutsats om att gasvagnarna inte användes som avrättningsmetod utan som transportmedel⁸⁷.

2.6 Myten om ångkammarna i Treblinka

I artikeln *Myten om ångkammarna i Treblinka* kan man se hur Nordfront försöker underminera trovärdigheten av historieskrivningen kring Förintelsen genom att argumentera emot de avrättningsmetoder som har rapporterats om på koncentrationslägren. Huvudfokus läggs på de vittnesmål och rapporter om att det förekom ett användande av ångkammare som avrättningsmetod i koncentrationslägret Treblinka. Nordfront inleder artikel med följande text:

Innan någon eller några beslutade att ”gaskammare” var det som användes som avrättningsmetod i tyskarnas så kallade dödsläger, fanns också andra fantasifulla teorier. Alltifrån elektrifierade löpande band till vakuumpkammare, strömförande golv och ugnar där rälsburna vagnar tippade ner laster av judar som brändes till döds, har förts fram av vittnesmål och i många fall tagits på allvar. Att det var giftgas som användes som avrättningsmetod var inte alls säkert i början – det kunde lika gärna vara elektricitet, vakuum, eld eller annat. ⁸⁸

⁸⁶ Karlsson, Maria, 2015, s. 121.

⁸⁷ Karlsson, Maria, 2015, s. 36.

⁸⁸ Nordfronts redaktion, *Myten om ångkammarna i Treblinka*, Nordfront, 24/6-2018, <https://www.nordfront.se/myten-om-angkamrarna-treblinka.smr>, hämtad, 9/12-2020.

Här inleder Nordfront med att direkt ifrågasätta historieskrivningens trovärdighet genom att bland annat användandet av citationstecken på ordet gaskammare, vilket indikerar att Nordfront inte ser det som verkligt och även genom att beskriva gaskammare som "fantasifulla teorier". Nordfront är även i detta exempel kritiska mot de vittnesmål som finns och de framställs som att de inte är trovärdiga. I artikeln ifrågasätts och kritiseras just ögonvittnen flera gånger, man kan se det återigen i följande exempel:

Det var i november 1942 som "ögonvittnen" kunde rapportera att judar fördes in i "dödsrum" där de dödades av "ånga som kommer ut ur de många hålen i rören". Denna ögonvittnesskildring spreds senare till den polska exilregeringen i London och presenterades som en rapport. Under sommaren 1943 spreds nyheten till hela världens genom massmedia i de allierade länderna.⁸⁹

Maria Karlsson förklarar i sin avhandling att det är en vanlig strategi hos Förintelseförnekare att ifrågasätta vittnesmål och memoarer från överlevare, och hon hänvisar till hur förnekare har varit kritiska till bland annat Anne Franks dagbok⁹⁰. Nordfront har ifrågasatt vittnen i flera artiklar och de lägger ofta vikt på att de anser att vittnesmålen är överdrivna eller lögner och menar därför att de inte är trovärdiga.

I artikeln kan man se hur Nordfront återigen rationalisera olika delar av Förintelsen för att historien ska fungera enligt ramarna av deras världsbild. I denna artikel görs det genom att Nordfront berättar att enligt dem kan det mycket väl ha funnits ångkammare i Treblinka. Dock menar Nordfront att syftet med dessa ångkammare skulle inte ha varit till att avrätta människor utan att ångkamrarna hade andra syften, här hänvisar dem till ångkammare som fanns på Auschwitz som enligt Nordfront var till för att avlusa kläder⁹¹. Men Nordfronts resonemang berör inte bara ångkammare från Treblinka, de utgår från detta exempel när de argumenterar emot trovärdigheten av koncentrationslägrerna, gaskamrarna och de vittnesmål som kommer ifrån offer av Förintelsen. I denna artikel är strategin The Numbers Game återigen framträdande.

Nordfront baserar sina argument bland annat på att två miljoner människor dog i koncentrationslägret Treblinka och de menar att detta skulle vara omöjligt. De kombinerar

⁸⁹ Nordfronts redaktion, *Myten om ångkamrarna i Treblinka*, Nordfront, 24/6-2018, <https://www.nordfront.se/myten-om-angkamrarna-treblinka.smr>, hämtad, 9/12-2020.

⁹⁰ Karlsson, Maria, 2015, s. 136.

⁹¹ Nordfronts redaktion, *Myten om ångkamrarna i Treblinka*, Nordfront, 24/6-2018, <https://www.nordfront.se/myten-om-angkamrarna-treblinka.smr>, hämtad, 9/12-2020.

argumentet med att ifrågasätta användandet av gaskammare och ångkammare som avrättningsmetoder. Maria Karlsson hänvisar till forskaren Lipstadt som menar att denna kombination av argument spelar en stor roll i hur förnekare argumenterar. Karlsson diskuterar även att förnekare vanligtvis presenterar överdrivna siffror och att siffrorna presenteras på ett sätt så att läsaren ska bli förvirrad⁹². Nordfront hänvisa till en artikel från tidningen *Ottawa citizen* som publicerades år 1943, som där förklarar att två miljoner judar dog i koncentrationslägret Treblinka⁹³. Vad som är intressant med Nordfronts användande av denna artikel är att den siffra på offer i Treblinka som anges stämmer inte med dagens siffror som ligger på ungefär 900 000 människor⁹⁴. Här framträder då strategin The Numbers Game, genom att Nordfront vill förvirra läsaren och presentera en överdrivet stor siffra för att framställa detta ämne som icke trovärdigt. Man kan även se här hur Nordfront blir påverkade av confirmation bias på grund av att de väljer en källa som är utdaterad för att deras argumentation ska fungera.

I artikeln hänvisar Nordfront till dokumentet *3311-PS, Exhibit USA-293* som tillkom under Nürnberggrättegångarna. Nordfront hänvisar till följande stycke ur dokumentet:

"In March, 1942, the Germans began to erect another camp, Treblinka B, in the neighbourhood of Treblinka A, intended to become a place of torment for Jews.

The erection of this camp was closely connected with the German plans aimed at the complete destruction of the Jewish population in Poland which necessitated the creation of machinery by means of which the Polish Jews could be killed in large numbers. Late in April, 1942, the erection of the first chambers, in which these general massacres were to be performed by means of steam, was finished. Somewhat later, the erection of the real death building, which contained ten death chambers, was finished. It was opened for wholesale murders in early autumn 1942." ⁹⁵

Nordfront menar att detta dokument inte nämner någonting om avrättningar med giftgas utan att dokument fokuserar helt på ångkammare. Därför gör Nordfront slutsatsen att varken ångkammare eller gaskammare fanns på Treblinka. De menar att på grund av att det har

⁹² Karlsson, Maria, 2015, s. 142

⁹³ Nordfronts redaktion, *Myten om ångkamrarna i Treblinka*, Nordfront, 24/6-2018, <https://www.nordfront.se/myten-om-angkamrarna-treblinka.smr>, hämtad, 9/12-2020.

⁹⁴ Burleigh, Michael, *The Third Reich: a new history*, Pan, London, 2001[2000], s. 650.

⁹⁵ Nordfronts redaktion, *Myten om ångkamrarna i Treblinka*, Nordfront, 24/6-2018, <https://www.nordfront.se/myten-om-angkamrarna-treblinka.smr>, hämtad, 9/12-2020.

förekommit olika “versioner och teorier” om vilken avrättningsmetod som användes mot människorna i koncentrationslägrerna, så sjunker trovärdigheten. I detta resonemang så uppenbarar sig ännu en strategi inom Förintelseförnekelsen. Denna strategi ingår i rationalisering och trivialisering av Förintelsen och går ut på den allmänna metod som förekommer hos förnekare. Denna metod menar att förnekare anser att om man lyckas ogiltigförklara en mindre detalj kring ett folkmord så försvinner också hela trovärdigheten till att den historiska företeelsen beskrivs som ett folkmord⁹⁶.

Nordfront avslutar artikeln med följande utdrag:

Få eller inga historiker tror idag på denna ursprungliga avrättningsmyt från Treblinka. Ångkammare-versionen har på senare år fått stryka på foten för gaskammare-versionen. Ångkammare-myten dyker upp ibland, men har stort sett fallit i glömska och för vissa blivit obekvämt att påminnas om. Det som var sanning åren 1943-1945 – att hundratusentals eller miljontals judar dödades med ångkammare – anses idag inte ägt rum.⁹⁷

Genom sin argumentation där Nordfront har använt sig av utdaterade källor med överdrivna dödstal och även ett resonemang om att på grund av att det finns källor som beskriver olika avrättningsmetoder så stämplar dem historieskrivningen om Förintelsen, och just koncentrationslägret Treblinka, som icke trovärdiga och menar att denna del av Förintelsen är inget mer än en myt.

2.7 10 vanliga Förintelsemyter

Artikeln *10 vanliga Förintelsemyter* publicerades i anslutning till Förintelsens minnesdag år 2016 och berör, vad Nordfront anser som, “10 vanliga myter om Förintelsen”. Denna artikel lyfter fram aspekter som redan har avtäckts i analysen och denna artikel hänvisar till andra artiklar som redan har berörts. Därav kommer inte alla tio punkterna presenteras men de strategier som ännu inte har avtäckts kommer att presenteras istället.

Ett intressant fenomen som förekommer i denna artikel kretsar kring hur Nordfront diskuterar och hänvisar till de källor som de har använt sig av. Detta förekommer i nästintill alla artiklarna som har lyfts fram i denna analys men detta fenomen gör sig mer tydligt i denna. Detta fenomen grundar sig i att Nordfront förklarar att de använder sig av flera källor när dem

⁹⁶Karlsson, Maria, 2015, s. 122.

⁹⁷ Nordfronts redaktion, *Myten om ångkammarna i Treblinka*, Nordfront, 24/6-2018, <https://www.nordfront.se/myten-om-angkamrarna-treblinka.smr>, hämtad, 9/12-2020.

skriver om en händelse eller historiskt fenomen i artikeln. Vad som är intressant är hur dessa källor presenteras och hur de olika källornas presentationer skiljer sig åt. Under artikelns andra punkt, som går under namnet 2. *Det finns vittnen som styrker "förintelsen"*, finner man exempel på detta. Där väljer Nordfront att återigen argumentera emot vittnesmål, med argument som kretsar kring att flera olika avrättningsmetoder anges vilket sänker trovärdigheten enligt Nordfront. Nordfront hänvisar i samband med det uttalandet till historierevisionisten Paul Rassinier och de visar även en bild av hans bok *Debunking the genocide myth : a study of the Nazi concentration camps and the alleged extermination of European Jewry*. De förklarar även att Rassinier har själv tidigare varit fånge i ett koncentrationsläger och att Rassinier själv inte trodde på att människor gasades ihjäl lägrena och har därför konfronterat människor som har sagt eller skrivit om det i memoarer eller uttalanden⁹⁸.

Här är Nordfront noga med att hänvisa till en specifik källa och att uppvisa den tydligt för sina läsare. Detta förekommer inte i lika stor noggrannhet när Nordfront diskuterar de tyska vittnesmålen. Längre ner i texten skriver Nordfront om det vittnesmål som Auschwitz kommandant Rudolf Höss angav i samband med Nürnbergrättegångarna. Nordfront menar att det finns få vittnesmål från tyskar om Förintelsen och att de vittnesmål som finns inte säkert är trovärdiga. Detta beror på att Nordfront menar att de kom till under former av tortyr⁹⁹. Vad som är intressant med detta uttalande är att Nordfront beskriver förhørsledaren Bernard Clarke på följande vis:

den judiske sergeanten **Bernard Clarke**, erkände och skröt med att han hade varit med och torterat Höss samt hotat att döda hans fru och barn om han inte erkände.¹⁰⁰

Men Nordfront hänvisar inte till någon källa här, utan att detta skulle ha avslöjats år 1983. Att Nordfront ogiltigförklarar vittnesmål på grund av tortyr har redan avtäckts i analysen men det intressanta i detta exempel är också att det visar hur Nordfront manipulerar sina källor. Detta då genom dölja källor som kan säga emot deras förutbestämda slutsats och lyfta fram de källor som fungerar i deras resonemang. Maria Karlsson förklarar i sin avhandling att

⁹⁸ Nordfronts redaktion, *Tio vanliga förintelsemyter*, Nordfront, 1/27-2016 <https://www.nordfront.se/tio-vanliga-forintelsemyter.smr>, hämtad 11/12-2020.

⁹⁹ Nordfronts redaktion, *Tio vanliga förintelsemyter*, Nordfront, 1/27-2016 <https://www.nordfront.se/tio-vanliga-forintelsemyter.smr>, hämtad 11/12-2020.

¹⁰⁰ Nordfronts redaktion, *Tio vanliga förintelsemyter*, Nordfront, 1/27-2016 <https://www.nordfront.se/tio-vanliga-forintelsemyter.smr>, hämtad 11/12-2020.

Rudolph Höss vittnesmål har ofta framställts som icke-trovärdigt av andra Förintelseförnekare som Arthur Butz, Austin App och Richard Harwood. Harwood menar även att Höss memoarer som beskriver vad som föregick på koncentrationslägret egentligen skulle vara förfalskad av kommunister och även att Höss skulle ha blivit hjärntvättad och torterad i ett polskt fängelse¹⁰¹.

I artikelns fjärde punkt, som går under namnet *4. Sex miljoner judar dödades*, argumenterar Nordfront att statistiken inte stämmer, likt hur de argumenterar i *Krematorium bekräftar: "Förintelsens" matematik går inte ihop!*. Här menar Nordfront att siffrorna kring hur många judar som förlorade sina liv i Förintelsen har reviderats flera gånger och menar därför att trovärdigheten sjunker på grund utav det.

Nordfront menar att matematiken inte går ihop och argumenterar på följande sätt:

Det fanns cirka 3 miljoner judar som levde i de områden som kommit att ockuperas av Tredje riket, då detta var som störst. Ändå rapporterade den västtyska regeringen, den 30 juni 1965, att cirka 3 375 000 "överlevare" hade ansökt om "överlevarpensioner". Matematiken går inte ihop när det kommer till att gasa ihjäl 6 av 3 miljoner judar.¹⁰²

Nordfront menar med detta uttalande att det fanns inte mer än tre miljoner judar i de områdena Tyskland ockuperade och att därför kan inte nazisterna orsakat ett folk mord på sex miljoner judar. De hänvisar även till befolkningsstatistik som har hämtats från vad Nordfront beskriver som "judiska källor". Det ges ingen förklaring till vad "judiska källor" är för någonting. Nordfront menar att dessa källor visar att sex miljoner judar inte alls dog under den tid Förintelsen utspelade sig. Enligt dessa källor från år 1933 fanns det 15 315 859 judar, år 1938 fanns det 15 748 091, och år 1948 fanns det 15 753 638. Vad som också är intressant i Nordfronts argumentation är att de lyfter fram vart siffran sex kommer ifrån, enligt dem själva. De menar att just siffran sex förekommer ofta inom den judiska religionen och dess profetior. Nordfront menar även att denna "profetia" har förekommit innan Förintelsen och hänvisar till en tidningsartikel från 1906 som ska vara publicerad i *The New York Times*. Nordfront menar att denna tidningsartikel har tidigare förutspått att sex miljoner judar skulle

¹⁰¹ Karlsson, Maria, 2015, s. 137.

¹⁰² Nordfronts redaktion, *Tio vanliga förintelsemyter*, Nordfront, 1/27-2016 <https://www.nordfront.se/tio-vanliga-forintelsemyter.smr>, hämtad 11/12-2020.

dö, fast att det dåvarande Ryssland skulle vara förövarna till detta planerande av strukturellt massmord på judar¹⁰³.

Vad Nordfront vill lyfta fram är att de anser att varför historieskrivningen säger att just sex miljoner judar dog är en form av lögn och efterhandskonstruktion. Nordfront menar att siffran sex skulle inte vara en slump eftersom de menar att det har kopplingar till judendomen. Maria Karlsson diskuterar i sin avhandling att konspirationsteorier förekommer ofta hos Förintelseförnekare och att dessa teorier grundar sig i att judar skulle ha fabricerat Förintelsen för senare vinna fördelar av det¹⁰⁴. Nordfront framställer detta som att “judiska källor” visar att befolkningsstatistiken säger att det är omöjligt att sex miljoner skulle ha dött på grund av Förintelsen, eftersom de menar att de bara fanns tre miljoner i de tyska områdena. De diskuteras på ett sätt där judar framställs som att de har skapat denna “myt” för tjäna på detta, då i form av överlevnadspensioner. Karlsson förklarar att denna strategi har även förekommit hos andra förnekare och att användandet av konspirationsteorier grundar sig ofta i en varförfråga som Förintelseförnekarna ställer för att försöka förstå varför man pratar om en Förintelse¹⁰⁵, för enligt dem har detta inte skett eftersom det passar inte in i ramarna av deras världsbild.

Inom artikelns åttonde punkt argumenterar Nordfront att de judar som fängslades i koncentrationslägrerna inte var oskyldiga offer. Nordfront inleder texten på följande vis:

Orsaken till att judarna sattes i koncentrationsläger var för att de ansågs vara verkliga eller potentiella fiender till det tyska folket och det tyska riket. Det var inte konstigare än att USA under kriget satte japaner med amerikanskt medborgarskap i koncentrationsläger eller att England gjorde detsamma med tyskar på brittisk mark. Användandet av koncentrationsläger hade stöd i Genevekonventionen och var alltså fullt lagligt.¹⁰⁶

Inom denna del av artikeln kan man se hur Nordfront försöker rationalisera koncentrationslägrerna genom att bland annat jämföra det med de amerikanska inteneringslägrerna, samt genom att lyfta fram denna handling där då förnuftet viker undan

¹⁰³ Nordfronts redaktion, *Tio vanliga förintelsemyter*, Nordfront, 1/27-2016 <https://www.nordfront.se/tio-vanliga-forintelsemyter.smr>, hämtad 11/12-2020.

¹⁰⁴ Karlsson, Maria, 2015, s. 147-149.

¹⁰⁵ Karlsson, Maria, 2015, s. 146.

¹⁰⁶ Nordfronts redaktion, *Tio vanliga förintelsemyter*, Nordfront, 1/27-2016 <https://www.nordfront.se/tio-vanliga-forintelsemyter.smr>, hämtad 11/12-2020.

för terrorn¹⁰⁷. Likaså kan man se hur Nordfront lyfter återigen fokuset bort från det systematiska mördandet som pågick i koncentrationslägrerna och försöker likställa koncentrationslägrernas syfte med övriga lägers syften.

Vad som också är intressant med artikelns åttonde punkt är hur man kan se att strategin *The provocation thesis* framträder. The provocation thesis grundar sig i detta fallet att judarna förklaras som fientlig grupp till Tyskland och att judarna skulle vara krigförande grupp inom andra världskriget. Förnekare har argumenterat att judarna har betett och uppfört sig på ett sätt som rationalisera nazisternas behandling av dem¹⁰⁸. Nordfront visar tydliga exempel på hur dem anser att nazisternas agerande kan rationaliseras. Ett exempel på detta är följande:

Den tyska skepsisen gentemot judarna började på allvar när judar i Tyskland använde sitt inflytande inom politiken (företrädesvis det socialdemokratiska partiet) och media för att bedriva antikrigspropaganda mitt under brinnande krig (första världskriget) och sedan efter kriget försöka utöka den kommunistiska världsrevolutionen till Tyskland. Flera judiskt ledda bolsjevikrevolutioner ägde rum i Tyskland efter första världskriget. De som till sist satte stopp för den kommunistiska världsrevolutionen, som hade behövt Tyskland i sitt nät för att lyckas, var nationalsocialisterna.¹⁰⁹

Nordfront försöker framställa en bild för läsaren där judarna har motarbetat den tyska staten redan under första världskriget genom att sprida "antikrigspropaganda" i media och även att judarna skulle ha försökt sprida "den kommunistiska världsrevolutionen" till Tyskland. Nordfront argumenterar att det enda som kunde stoppa detta var nazisterna, därav rationaliserar Nordfront nazisternas agerande.

En annan intressant företeelse som visar sig i Nordfronts argumentation kretsar kring hur Nordfront byter om rollerna mellan de tyska nazisterna och judarna, det vill säga att judarna får rollen som förövre och Tyskland får rollen som offer. Nordfront menar att i samband med att nazisterna övertog makten i Tyskland år 1933 så förklarade det judiska folket krig mot Tyskland. Nordfront argumenterar på följande vis:

Det var de främsta judiska organisationer, däribland just World Jewish Congress som senare skulle etablera förintelsemyten, som låg bakom krigsförklaringen och de massdemonstrationer som judarna arrangerade i USA. Syftet var ett i ett "heligt krig" förena sig mot Tyskland. Judar världen över skulle

¹⁰⁷ Karlsson, Maria, 2015, s. 121.

¹⁰⁸ Karlsson, Maria, 2015, s. 142.

¹⁰⁹Nordfronts redaktion, *Tio vanliga förintelsemyter*, Nordfront, 1/27-2016 <https://www.nordfront.se/tio-vanliga-forintelsemyter.smr>, hämtad 11/12-2020.

använda sitt inflytande för att sluta handla med Tyskland och uppmana regeringar att bojkotta tyska varor eller förklara Tyskland krig. Åtminstone det senare skulle visa sig vara framgångsrikt då såväl USA som Storbritannien övertalades till krig av inflytelserika judar och judiska grupper.¹¹⁰

Inom detta utdrag kan man se hur en rationalisering framträder då Nordfront gestaltar Nazityskland som försvarare av sin nation och judarna som en aggressiv grupp och därav måste Tyskland internera judarna i koncentrationsläger för att skydda sin stat. Maria Karlsson diskuterar hur förnekare som App har använt sig av denna strategi där man vänder om rollerna på förövare och offer. Genom att måla upp nya scenarion och uppfinna nya händelser visar att förekommer förnekelse. Att forma om historien på detta sätt har lett till ett narrativ där där all skuld läggs på de verkliga offrerna och all sympati ges till de verkliga förövarna¹¹¹.

Artikelns nionde punkt argumenterar emot att den faktiska historieskrivningen om Förintelsen presenterar en objektiv sanning. Inom denna punkt för Nordfront argument som menar att varken World Jewish Congress eller de allierade var objektiva parter som har rapporterat om Förintelsen. Nordfront menar att dessa två parter har intresse att sprida “propaganda” om att nazisterna begick övergrepp. Nordfront använder sig inom denna punkt återigen av konspirationsteorier som strategi för att ifrågasätta historieskrivningen om Förintelsen. Nordfront menar att varför judar skulle sprida en “Förintelselögn” är att de skulle tjäna på det ekonomiskt. Nordfront argumenterar på följande sätt:

Judarna har gjort stora förtjänster på förintelseindustrin. Förutom utbetalda skadestånd till judiska individer och det faktum att många av dem livnär sig på att hålla föreläsningar eller skriva böcker om ”förintelsen”, är Israel till stor del uppbyggt på tyska skadeståndspengar. Det är idag nästintill omöjligt att kritisera judisk makt-intressen utan att förintelse-kortet dras upp. När judiskt-ägd media i västvärlden – exempelvis Bonniers alla tidningar, förlag och kanaler – ältar denna påstådda händelse, är det för att de själva och deras etniska grupp ska kunna dra nytta av det. De är inte objektiva.¹¹²

Karlsson diskuterar ett liknande exempel i sin avhandling där Förintelseförnekaren App för argument i samma anda som Nordfront, som grundar sig i antisemitiska stereotyper om att judar kontrollerar media och skulle utnyttja det för att sprida denna “Förintelsemyt”. Likaså

¹¹⁰ Nordfronts redaktion, *Tio vanliga förintelsemyter*, Nordfront, 1/27-2016 <https://www.nordfront.se/tio-vanliga-forintelsemyter.smr>, hämtad 11/12-2020.

¹¹¹ Karlsson, Maria, 2015, s. 153.

¹¹² Nordfronts redaktion, *Tio vanliga förintelsemyter*, Nordfront, 1/27-2016 <https://www.nordfront.se/tio-vanliga-forintelsemyter.smr>, hämtad 11/12-2020.

argumenterar Nordfront att judarna har använt sig av "Förintelsemyten" inte bara för att tjäna på det ekonomiskt på en individnivå, utan även för att bygga upp staten Israel med skadeståndspengar från Tyskland¹¹³. Med dessa argument menar då Nordfront att historieskrivningen om Förintelsen inte är objektivt utan att judar och de allierade har påverkat stort.

Nordfront för även ett resonemang om att Nürnbergrättegångarna inte heller fördes på ett objektivt och korrekt sätt. Nordfront hänvisar till en amerikansk domare vid namn Charles F. Wenersturm, som enligt Nordfront vägrade delta i rättegångarna eftersom att han ansåg att de var orättvist mot tyskarna som skulle försvara sig eftersom:

*för att "omöjliggöra för försvaret att förbereda sitt mål och skaffa fram bevis", att "90 procent av de personer som var knutna till Nürnbergdomstolen bestod av jäviga vilka av antingen politiska eller rasliga (att de var judar, Reds. Anm.) skäl understödde åtalet".*¹¹⁴

Nordfront har framfört att många av källorna är inte objektiva men dock avslutar dem den nionde punkten med att lyfta fram en källa som dem anser som neutral. Denna källa är en rapport från Röda Korset som kom till i samband med deras inspektioner av koncentrationslägrerna. Varför detta framförs som en neutral källa förklarar dem inte i texten, men troligtvis syftar dem på att Röda Korset är en organisation som inte är bunden till en specifik stat. Nordfront menar att denna rapport förklarar att tyskar hade försökt att vidta åtgärder för att stoppa en spridning av tyfus i lägrerna. Nordfront förklarar också rapporten berättar följande:

Judarna led dock inte mer än någon annan folkgrupp i lägren, skrev ICRC i rapporten, och bekräftade också att transportvägar förstördes i krigets slutskede vilket försvårade nödhjälp. Noterbart är att ord som "gas chamber" och "genocide" inte finns med i den 1 600 sidor långa rapporten.¹¹⁵

Här menar då Nordfront att denna rapport, som enligt dem anses som en neutral källa, inte nämner någonting om gaskammare eller folkmord. Men som man vet så förekommer det många källor som bevisar motsatsen. Man kan se här hur återigen en confirmation bias visar sig i Nordfronts artikel, då Nordfront väljer att använda sig av en källa som fungerar enligt

¹¹³ Karlsson, Maria, 2015, s. 147.

¹¹⁴ Nordfronts redaktion, *Tio vanliga förintelsemyter*, Nordfront, 1/27-2016 <https://www.nordfront.se/tio-vanliga-forintelsemyter.smr>, hämtad 11/12-2020.

¹¹⁵ Nordfronts redaktion, *Tio vanliga förintelsemyter*, Nordfront, 1/27-2016 <https://www.nordfront.se/tio-vanliga-forintelsemyter.smr>, hämtad 11/12-2020.

deras världsbild då dem anser att det inte fanns någon form av dödsläger, gaskammare eller industriellt massmord¹¹⁶.

3. Sammanfattande slutsats

Syftet med denna uppsats har varit att undersöka hur den nazistiska nättidningen Nordfront har presenterat, diskuterat och framställt den historiska företeelsen Förintelsen. Likaså har syftet också varit att undersöka hur Nordfronts icke-bruk av historien om Förintelsen har tagit sin form i dessa artiklar. Denna uppsats frågeställningar har varit följande:

- Hur framställs Förintelsen och hur förmedlas historien om den av Nordfront?
- Hur tar Nordfronts icke-bruk av historien sin form?
- Vilka av de strategier som presenteras av Maria Karlsson förekommer i artiklarna?

Att den nazistiska nättidningen Nordfront förnekar och argumenterar emot historieskrivningen om Förintelsen framkommer tydligt i dessa artiklar. Deras förklaringar och argument har som kärna att alltid ifrågasätta historieskrivningen. Förintelsen beskrivs med termer som "bluff", "lögn" och "propaganda" och dessa termer går som en röd tråd i varje artikel och de markerar tydligt vad deras ståndpunkt är kring historieskrivningen om Förintelsen. Man kan se att anledningen till att beskriva Förintelsen i dessa termer är att Nordfront vill ta bort legitimiteten av historieskrivningen och detta görs genom ett försök att legitimera sig själva med hjälp av historierevisionismen. Maria Karlsson förklarar att det har förekommit tidigare hos historierevisionister som George Butz som också har valt att beskriva Förintelsen som en bluff eftersom att en bluff kan beskrivas som konstruktion skapad av en grupp med onda avsikter och kan inte då associeras med någonting positivt¹¹⁷.

Nordfront förmedlar historien om Förintelsen på ett sätt där de vill "upplysa" läsaren om vad de anser är falskt om den historieskrivning som finns genom att publicera dessa argumenterande artiklar. Förmedling av historien tar då sin form i en argumentation de för med källor som är valda på grund av de fungerar i deras resonemang, genom att argumentera

¹¹⁶ Karlsson, Maria, 2015, s. 35-36.

¹¹⁷ Karlsson, Maria, 2015, s. 121.

om mindre detaljer och även genom att ifrågasätta allt eftersom de menar den historieskrivning som finns är uppbyggd på propaganda från tendentiösa parter.

I dessa artiklar visar Nordfront att de inte är intresserade av att diskutera den faktiska innebörden av det systematiska massmord som genomfördes på judar, homosexuella, romer, människor med funktionsvariationer och politiska motståndare till den nazistiska regimen. Nordfront väljer istället att försöka ogiltigförklara den faktiska historieskrivningen och istället lägga fokus på att försöka slå hål i detaljer som exempelvis exakt hur många människor som miste sina liv eller vilka som var de "faktiska" dödsorsakerna. Anledningen till detta är att det fanns ingen Förintelse enligt Nordfronts världsåskådning, utan detta är en judisk konspiration vars syfte är att förgöra alla "renrasiga européer". För Nordfront är detta lögn som måste bekämpas och detta görs genom ett försök i att slå hål på detaljer i historieskrivningen. De resonerar också att om man lyckas motbevisa en liten detalj inom historien om Förintelsen så betyder det att hela historien om Förintelsen är felaktig.

Vad som också är intressant i Nordfronts förnekande är att soft denial förekommer i en större utsträckning. Soft denial tar sin form i dessa artiklar genom de argument som ofta kretsar kring resonemanget "att någonting kan ha hänt, men det utspelade sig inte på det sätt man tidigare har trott". Detta kan man se exempelvis i artikeln *Hitler ville att judarna skulle emigrera till Madagaskar, inte utrotas*, genom att Nordfront argumenterar att Förintelsen inte rörde sig om ett folkmord utan att Nazityskland ville istället deportera judar. Här förnekar Nordfront att det genomfördes ett folkmord på judar, men de accepterar att de deporterades vilket då visar tecken på soft denial. Hard denial förekommer inte i lika stor utsträckning i dessa artiklar. Nordfront accepterar faktan att det fanns koncentrationsläger, att judar diskriminerades och att deportationer skedde. Dock argumenterar Nordfront att koncentrationslägrerna var endast arbets- och fångläger och att det fanns ingen intention att mörda judar. Hade Nordfront kategoriserats inom hard denial så hade de inte erkänt dessa saker.

Icke-bruket av historia är särskilt framträdande i Nordfronts artiklar. Att förneka Förintelsen används ofta som ett exempel för att förklara vad ett icke-bruk är och icke-bruket tar sin form genom att man döljer, ljuger, undanhåller eller förnekar delar av historien. Detta förekommer i stor utsträckning i Nordfronts artiklar. Nordfront anklagar den faktiska historieskrivningen för att vara partisk och menar att historieskrivningen är bland annat anpassad så judar ska tjäna på det på olika sätt, som exempelvis ekonomiskt. Nordfront döljer saker vid flera

tillfällen i sina artiklar, bland annat genom att de inte anger källor till flera uttalanden, eller genom att de väljer att lyfta fram en källa som styrker deras argument men undanhåller de flertalet källor som säger emot. De undanhåller även information i flera av deras artiklar eftersom att de skulle skada deras argumentation, detta framträder bland annat i artikeln *Walter Rauff och myten om gasvagnen* där de argumenterar att einsatzgruppen inte avrättade människor med mobila gaskammare men de undviker att lyfta fram vilket uppdrag einsatzgruppen hade och de brott mot mänskligheten de begick i Östeuropa. Historia kan brukas för att uppröra och mobilisera ett motstånd mot en faktisk eller upplevd orättvisa¹¹⁸. Detta sätt att bruka historia förekommer också hos Nordfront genom att de målar upp en bild för läsaren av att den faktiska historieskrivningen skulle vara en produkt av “judisk propaganda” och används för att förtrycka “rasliga europeer” och även för att måla upp judar som offer, när Nordfront menar att dem inte alls har utsatts för ett folk mord.

Som man kan se i uppsatsens analys så förekommer flera strategier som presenteras av Maria Karlsson i hennes avhandling *Cultures of Denial: Comparing Holocaust and Armenian Genocide Denial*. Strategier som rationalisering, trivialisering, The Numbers Game, väljandet av fakta som passar in i en förutsagd världsbild med mera, förekommer i stor utsträckning och ofta förekommer mer än en strategi i varje artikel.

Nordfronts argument är även ofta baserade på förnekelse som har spridits av andra kända förnekare som Rassier och Butz. Nordfront använder sig även av historierevisionismen och dess företrädare i sin argumentation. Man kan se att dem dels gör det för att på ett sätt försöka framställa sig själv vetenskapliga och opartiska, vilket Nordfront inte helt lyckats med för i slutändan visar dem att de vill förgöra minnet av Förintelsen genom att ständigt ifrågasätta dess historieskrivning. Detta görs genom att förklara att all fakta som går emot deras syn på världen och historien är “propaganda” som har fabricerats av judar, sionister, kommunister eller de allierade segermakterna från andra världskriget. Liknande konspirationsteorier genomsyrar alla deras argument. De försöker även rädda eller reparera nazismens historiska rykte genom att lyfta fram enskilda individer som exempelvis Paul Blobel i artikeln *Babij Jar, massmord eller propaganda?*, vilket ligger i deras intresse då Nordfront är nazistisk nätbaserad tidning som associeras med den nazistiska gruppen Nordiska motståndsrörelsen.

¹¹⁸ Karlsson, Klas-Göran, & Zander, Ulf, 2014, s. 73.

Det framgår tydligt i dessa artiklar att Nordfront vill rationalisera historien, vilket är syftet med ett icke-bruk av historia, för att försvara handlingar som genomfördes av de tyska nazisterna eftersom att Nordfront själva är en nazistisk media och vill upprätta sin egna historia och därmed sin egna existens. Likaså rationaliserar Nordfront historien genom att måla upp judar som förövre för att försvara de tyska nazisternas handlingar. Denna rationalisering tar flera olika former och en av de mest vanliga formerna kretsar kring jämförelser. Dessa jämförelser görs genom att Nordfront väljer att exempelvis jämföra koncentrationsläger med de fångläger som upprättades av de allierade. Likaså har Förintelsen jämförts med händelser som bland annat bombningen av Dresden. Dessa jämförelser används då på ett sätt för att likställa de aktioner som nazisterna gjorde mot judar i Europa med krigshandlingar som begicks av de allierade och det har även förekommit mer banala jämförelser i deras argumentation, exempelvis jämförelsen mellan koncentrationslägret Auschwitz krematorium och Lilla askas krematorium i Linköping. Detta sätt att ta händelser ur en kontext och framställa det i en ny kontext förekommer ofta i Nordfronts artiklar och används som sagt för att försöka likställa Förintelsen med andra icke jämförbara historiska händelser. Forskaren Wistrich förklarar att förnekarnas ifrågasättande syftar på att förstöra minnet av Förintelsen och likaså för att försöka ta bort stigmat från nazisterna och deras handlingar. Han förklarar också att denna typ av förnekelse förekommer ofta hos nynazister och historierevisionister i Europa, Nordamerika och andra delar av världen¹¹⁹, och här kan man se Nordfront inte skiljer sig från övriga nynazister och förnekare av Förintelsen.

I Nordfronts argument kan man även se hur antisemitismen speglar sig. Flera argument grundar sig i att Förintelsen har skapats av judar själva för att tjäna på det på olika sätt, som exempelvis ekonomiskt och genom sympati. Nordfront argumenterar för detta bland annat genom att dem menar att judar "lurade" sig till överlevnadspensioner från Tyskland efter kriget och dylikt. Dessa konspirationsteorier förekommer flera gånger i artiklarna och Nordfront för även flera resonemang om att mycket av den faktan som finns om Förintelsen skulle komma från propaganda som sprids av de allierade, judar, kommunister och andra grupper som framställs icke trovärdiga. Antisemitismen har förekommit tidigare i argument från andra Förintelseförnekare som Robert Wistrich diskuterar om¹²⁰.

¹¹⁹Wistrich, Robert, 2012, s. 258.

¹²⁰ Wistrich, Robert, 2012, s. 258.

Sammanfattningsvis kan man se hur tidskriften Nordfront använder sig av ett icke-bruk av historien inom dessa artiklar som berör historieskrivningen om Förintelsen. Artiklarna genomsyras av lögn och undvikande av den faktiska historieskrivningen eftersom att den faktiska historien inte stämmer in i deras världssyn. Nordfront vill sprida denna världssyn till sina läsaren, därav förvrider dem historien och framställer den på ett sätt som passar dem. Denna uppsats har utgått från syftet att undersöka hur nättidningen Nordfront har brukat historien om Förintelsen genom artiklar de själva har publicerat men det finns stor mängd vidare forskning man kan utföra på denna nazistiska nättidning.

I framtida forskning kan man bland annat analysera vidare historiebruk som görs av Nordfront och Nordiska motståndsrörelsen. Exempelvis kan man undersöka hur användandet av Tyrrunan och andra symboler från den nordiska mytologin har använts och utformats. Likaså hade det varit intressant att undersöka hur Nordfront brukar historien kring olika minnesdagar, som bland annat Karl XII:s dödsdag den 30:e november, Förintelsens minnesdag 27:e januari eller minnesdagen för Kristallnatten den 9:e november. En annan intressant aspekt att undersöka i framtida forskning hade varit att titta på hur Nordfront framställer överlevare från Förintelsen och undersöka hur nazistiska grupper och medier tolkar dessa historier.

Käll- och litteraturförteckning

Källmaterial

- Nordfronts redaktion, *Historien om bluffbilden från Buchenwald*, Nordfront, 6/5-2019 <https://www.nordfront.se/historien-om-bluffbilden-fran-buchenwald.smr>, hämtad 26/11-2020
- Nordfronts redaktion, *Babij Jar, massmord eller propaganda?*, Nordfront, 29/9-2018 <https://www.nordfront.se/babij-jar-massaker-eller-propaganda.smr>, hämtad 28/11-2020
- Nordfronts redaktion, *Hitler ville att judarna skulle emigrera till Madagaskar, inte utrotas*, Nordfront, 24/7-2014 <https://www.nordfront.se/hitler-ville-att-judarna-skulle-emigrera-till-madagaskar.smr>, hämtad 2/12-2020
- Nordfronts redaktion, *Krematorium bekräftar: "Förintelsens" matematik går inte ihop!*, Nordfront, 28/4-2020 <https://www.nordfront.se/svensk-krematorium-bekraftar-forintelsens-matematik-gar-inte-ihop.smr>, hämtad 4/12-2020

- Nordfronts redaktion, *Walter Rauff och myten om gasvagnen*, Nordfront, 19/6-2017
<https://www.nordfront.se/walter-rauff-och-myten-om-gasvagnen.smr>, hämtad 7/12-2020
- Nordfronts redaktion, *Myten om ångkamrarna i Treblinka*, Nordfront, 24/6-2018,
<https://www.nordfront.se/myten-om-angkamrarna-treblinka.smr>, hämtad, 9/12-2020
- Nordfronts redaktion, *Tio vanliga förintelsemyter*, Nordfront, 1/27-2016
<https://www.nordfront.se/tio-vanliga-forintelsemyter.smr>, hämtad 11/12-2020

Litteratur

- Karlsson, Maria, *Cultures of denial: comparing Holocaust and Armenian genocide denial*, Department of History, Lund University, Diss. Lund : Lunds universitet, 2015, Lund, 2015
- Karlsson, Klas-Göran & Zander, Ulf (red.), *Historien är närvarande: historiedidaktik som teori och tillämpning*, 1. uppl., Studentlitteratur, Lund, 2014
- Karlsson, Klas-Göran, *Med folk mord i fokus [Elektronisk resurs] förintelsens plats i den europeiska historiekulturen*, Forum för levande historia, Stockholm, 2008
<http://www.levandehistoria.se/material/med-folk-mord-i-fokus>
- Lööw, Heléne, *Nazismen i Sverige 1924-1979: pionjärerna, partierna, propagandan*, [Ny utg.], Ordfront, Stockholm, 2016
- Lööw, Heléne, *Nazismen i Sverige 1980-1999: den rasistiska undergroundrörelsen: musiken, myterna, riterna*, [Ny utg.], Ordfront, Stockholm, 2016
- Lööw, Heléne, *Nazismen i Sverige 2000-2014*, Ordfront, Stockholm, 2015
- Wärenstam, Eric, *Fascismen och nazismen i Sverige*, [Ny, omarb. och utök. uppl.], Almqvist & Wiksell, Stockholm, 1972
- Yıstrits, Robert (red.), *Holocaust denial [Elektronisk resurs] the politics of perfidy*, de Gruyter, Berlin [u.a.], 2012
- Ågren, Maria, 'Synlighet, vikt, trovärdighet - och självkritik: några synpunkter på källkritikens roll i dagens historieforskning', *Historisk tidskrift (Stockholm)*, 2005(125):2, s. [249]-262, 2005 http://www.historisktidskrift.se/fulltext/2005-2/pdf/HT_2005-2_249-262_agren.pdf
- Schafft, Gretchen Engle., *From racism to genocide: anthropology in the Third Reich*, University of Illinois Press, Urbana, 2004
- Burleigh, Michael, *The Third Reich: a new history*, Pan, London, 2001[2000]
- Arad, Yitzhak, *Belzec, Sobibor, Treblinka: the Operation Reinhard death camps*, Indiana University Press, Bloomington, 1987

Bildkälla

- United States Holocaust Memorial Museum, *Crowded bunks in the prisoncamp at Buchenwald* [fotografi], United States Holocaust Memorial Museum, 16/10-2019, <https://collections.ushmm.org/search/catalog/pa6164>, hämtad 5/1-2021